BÜTÜN ÜLKELERİN
İŞÇİLERİ,
BİRLEŞİN !

savaş yolu

HAFTALIK GAZETE

2

TARİH: 25 Aralık 1978 YIL: 1 FİYAT: 10 TL.

Afişlememiz olağanüstü baskılarla karşılaştı

İÇİŞLERİ BAKANI'NI HESAP VERMEYE ÇAĞIRIYORUZ

savaş yolunda türkiye

• FAŞİST YUVALARIN DAĞITILMASI İÇİN YIĞINSAL BİR KAMPANYA DAHA..

İstanbul'da demokratik örgütler yeni bir yığınsal kampanya başlattılar. Şimdi bütün semt postaneleri önünde uzun kuyruklar oluşturuluyor ve Başbakan Bülent Ecevit'e aşağıdaki telgraf çekiliyor:

«Sayın Bülent Ecevit, Başbakan Ankara

Can güvenliği temel hak ve özgürlükleri kısıtlayan yasalarla değil, daha önce sizin de bir çok kez belirttiğiniz gibi, demokratik hak ve özgürlüklerin genişletilmesi ve tüm faşist yuvaların dağıtılmasıyla sağlanabilir. Bunun için öncelikle faşist katillerin barınağı MHP ve ÜGD kapatılmalı, sorumluları tutuklanmalıdır. Sizi halkımıza verdiğiniz sözler doğrultusunda ileri adımlar atmaya çağırıyoruz.»

Postaneler önünde oluşturulan uzun kuyruklardan bir görüntü

• İGD'li gençlerin Savaşım Gecesi Karabük'te yapıldı

Zonguldak Bölgesindeki İGD şubelerinin tertiplediği antiemperyalizm ve dostluk, dayanışma geceleri büyük ilgi ile devam ediyor.

Aralık ayının ilk haftasında Karabük'te yapılan SAVAŞIM GECESİ, gençler ve ilericiler arasında büyük ilgi gördü. Gecede gençlerin hazırladığı tiyatro ve müzikli gösteriler ilgi ile izlendi.

Geceyi bir konuşma ile açan İGD Karabük Şubesi Başkanı Erdal Aslan, gençliğin barış, dostluk ve dayanışma isteklerini dile getirdi, gençliğin antifaşist birliğini kuracaklarını belirtti

• İstanbul'da 31 demokratik örgüt ortak bir eylem programı hazırladı

İstanbul'da iki yıldır çalışmalarını sürdüren antiemperyalist, antifaşist, antişovenist Eylem Birliği Platformu'na bağlı 31 demokratik örgüt, ortak açıklama yaparak antidemokratik niteliklere sahip yasa tasarılarının geri çekilmesi, devlet kadrolarının faşistlerden arındırılması, faşist odakların üzerine kararlı bir biçimde gidilmesini istediler. Platformun bu uğurda bir de eylem programı hazırladığı belirtildi. Platform demokrasi güçlerinin birliği yolunda önemli bir adım olan, DİSK ve 33 demokratik kuruluşun biraraya gelip oluşturmaya çalıştığı platformu güçlendirici bir nitelik taşıyacağını da belirtti.

• Bandırma'da faşist teröre karşı eylem birliği!

Faşist teröre karşı Bandırma'da 12 sendika ve demokratik kuruluş eylem birliği kararı aldı. Petrol-İş, Bank-Sen, Enerji-İş, Yol-İş, T. Yapı-İş, İKD, Töb-Der, D. Gençlik Derneği, Genç Öncü, T. Z. Bank-Der, Halkevleri şube başkanları ve temsilcilerinin katıldığı toplantıda, gerçeğin kitlelere anlatılması yolunda somut adımlar atılması, bu amaçla kitlesel eylemlere, kahve toplantılarına, forumlara, bildiri ve yazılamalara girişilmesi kararlaştırıldı.

savaş yolunda dünya

KOMÜNİST VE İŞÇİ PARTİLERİ SOFYA TEORİK KONFERANSI SONA ERDİ

Bulgaristan Halk Cumhuriyeti'nin başkenti Sofya'da Barış ve Sosyalizm Sorunları Dergisi ile Bulgaristan Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin ortaklaşa düzenledikleri **«Sosyalizm ve Komünizm Kuruculuğu ve Dünya Gelişmeleri»** konulu uluslararası teorik konferans çalışmalarını tamamladı. 73 ülkeden 102 delegasyonun katıldıkları konferansta, komünist ve işçi partileri, yüksek düzeydeki parti yetkilileriyle temsil edildiler. TKP delegasyonuna, Genel Sekreter **İ. Bilen** başkanlık etti.

Uluslararası teorik konferansın açış konuşmasını yapan Bulgaristan Komünist Partisi Genel Sekreteri ve Devlet Konseyi Başkanı **Todor Jivkov**, sosyalizmin dünya devrimci sürecine ve genel olarak insanlığa katkılarını anlattıktan sonra, Lenin'i Marx'ın karşısına çıkarmak isteyenlerin, leninizmi inkâr edenlerin varlığına işaret etti ve markşçı-leninci düşüncenin koyduğu hedeflerin, bugün, Küba'da, Vietnam'da, Laos'da, Angola'da, Etiyopya'da, Mozambik'de, Demokratik Yemen'de, Afganistan'da geniş halk yığınlarını başarıya götürdüğünü belirtti.

SBKP adına söz alan MK Sekreteri ve Politik Büro aday üyesi **Boris Ponamaryov**, emperyalizmin savaş hazırlıklarını hızlandırdığını bir an bile unutmamak gerektiğini, Pekin yönetiminin de buna destek verdiğini söyledi.

Konuşmasında sosyalist demokrasi üzerinde duran **Ponamaryov**, bugün yalnız sosyalist ülkelerde varolan gerçek demokrasiye, sosyalist demokrasiye dil uzatanların, sosyalist ülkelere olduğu kadar, kendilerine de zarar verdiklerini belirtti.

TKP adına söz alan Genel Sekreter **İ. Bilen**, sosyalizmin günümüz dünyasındaki gücünü ve emperyalizme karşı savaş birliğindeki önemini vurguladıktan sonra, yaşayan, somut sosyalizmin Türkiye gibi, gelişmekte olan ülkelere ne denli destek verdiğini anlattı. Türk-Sovyet ilişkilerinin gelişmesine değinen **Bilen**, TKP'nin bu yoldaki en küçük bir adımı bile vargücüyle desteklediğini açıkladı. İMF'lerin, AET'lerin Türkiye ekonomisini baltalama ve yok etme girişimlerine karşın, Sovyetler Birliği'nin, Türkiye'de ağır sanayiin gelişmesi için çaba gösterdiğini vurguladı.

Konferansta, Alman Sosyalist Birlik Partisi adına MK Sekreteri **Hermann Axen**, Alman Komünist Partisi adına Başkan **Herbert Mies**, Yunanistan KP adına Genel Sekreter **H. Florakis**, Brezilya KP adına Genel Sekreter **Luis Carlos Prestes**, Portekiz KP adına Genel Sekreter **Alvaro Cunhal** gibi, komünist ve işçi partilerinin seçkin önderleri konuşmalar yaptılar.

• TKP delegasyonu, İtalya'da İtalyan Komünist Partisi delegasyonu ile buluştu

13-16 Aralık tarihleri arasında TKP Politik Büro üyesi A. Saydan başkanlığındaki bir TKP delegasyonu, İtalyan Komünist Partisi'nin konuğu olarak İtalya'yı ziyaret etti. İKP Merkez Komitesi Sekreteri G. C. Pajetta başkanlığındaki İKP delegasyonu ile yapılan görüşmelerde, her iki ülkedeki ekonomik ve politik durum, Akdeniz'deki barış savaşımı, göçmen işçiler sorunu, gençlik ve kadın örgütlerinin işbirliği konuları ele alındı. Toplantıdan sonra yayınlanan ortak bildiride, TKP ve İKP'nin silahsızlanma ve silah indiriminde Akdeniz'de barışın güçlendirilmesin ortak çıkarları bulunduğu açıklandı. İKP, Türkiye halkının demokrasi ve bağımsızlık savaşımıyla dayanışma içinde olduğunu ve TKP'nin legale çıkması savaşımını desteklediğini kaydetti. TKP ve İKP, ilişkilerini geliştirme kararı aldılar.

• Dünya gençliği, Türkiye gençliği ile dayanışmaya çağrıldı

Uluslararası Öğrenci Birliği, Lefkoşe'de yapılan toplantısından sonra, Türkiye üzerine bir bildiri yayınladı. Bildiride, Türkiye'deki ekonomik ve politik durum özetlendikten sonra, Türkiye'deki ilerici gençliğin ve İGD'nin faşizme ve emperyalizme karşı Türkiye halkı ile birlikte verdikleri savaşımın önemi üzerinde duruldu. Türkiye'deki faşist katliamları ve sağ darbe tehlikesini dünya gençliğine duyuran Uluslararası Öğrenci Birliği, ilerici ve demokrat dünya öğrencilerini, antiemperyalist, antifaşist cephe birliği savaşımındaki Türkiye gençliği ile dayanışmayı güçlendirmeye çağırdı.

• Polonya işçi hareketi önemli yıldönümleri kutladı.

Polonya Komünist Partisi'nin yayın organı «Tribuna Ludu»nun 60. ve Polonya Birleşik İşçi Partisi'nin 30. kuruluş yıldönümleri kutlandı. Bu tarihsel yıldönümleri nedeniyle ülkenin çeşitli kentlerinde, köylerinde, işletmelerinde, Polonya emekçilerinin, öncü partileri yönetiminde gerçekleştirdikleri kazanımlar dile getirildi. Kardeş komünist ve işçi partileri, Polonyalı komünistlere, bu yıldönümü nedeniyle başarı mesajları gönderdiler.

• Demir-Çelik işçileri kararlı

Federal Almanya'da 35 saatlik iş haftası, yüzde 6 ücret artışı ve çeşitli sosyal haklar istemiyle greve çıkan demir-çelik işçileri, grevlerini kararlı bir biçimde sürdürmekteler. İşverenlerin lokavt uygulamalarına karşı tüm ülkede her gün yüzbinlerce emekçinin katıldıkları gösteriler düzenleniyor. Alınan bilgilere göre, Türkiyeli işçiler, bu dayanışma gösterilerinde en ön sıralarda yer alıyorlar.

• UDKF'nin Şili çağrısı BM'de yankı buldu

Uluslararası Demokratik Kadınlar Federasyonu Birleşmiş Milletler Örgütüne başvurarak, Şili'de bulunan 2'si kadın, 27 ceset hakkında faşist cuntanın açıklama yapmasının sağlanmasını istedi. 114 ülkeden 129 örgütü bünyesinde toplayan UDKF'nin bu çağrısı, Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri nezdinde yankı buldu. Kurt Waldheim, daha sonra yaptığı açıklamada, Şili'de kaybolan yurtseverlerle ilgili olarak araştırmaların yoğunlaştırılacağını bildirdi ve tüm tutukluların salıverilmesini istedi.

savaş yolu

SAHİBİ: İSTA Haberçilik, Yayıncılık Ltd. Şti. adına Oya Baydar
YAZIİŞLERİ MÜDÜRÜ: Ali İhsan Özgür H. Cahit Çevik
MÜESSESE MÜDÜRÜ: İsmail İnanç

• **YÖNETİM YERİ:** Taşsavaklar Sok. No: 5/3 Cağaloğlu / İST. • **TELEKS:** 23290 • **TLF:** 28 38 20 • **ANKARA TEMSİLCİLİĞİ:** Süleyman Coşkun, İzmir Cad. No: 20/27 Kızılay • **TELEKS:** 42 879 • **TLF:** 17 65 36 18 79 59 • **BANKA HESAP NO:** Y. Kredi Bankası Çemberlitaş Şb. 1736-53 • **ABONE KOŞULLARI:** Yıllık 400 TL. 6 Aylık 200 TL., 3 Aylık 100 TL. • **YURTDIŞI ABONE** (Yıllık): F. Almanya 80 DM, Belçika 1350 BF, İngiltere 20 Sterlin, Fransa 180 FF, Hollanda 100 Gulden, ABD 50 Dolar, Kanada 60 K. Doları, Avustralya 50 A. Doları, İsveç 180 Kron, İsviçre 95 İF • **İLAN KOŞULLARI:** (İç sayfalar) sütun cm. 90 TL. • **İÇ DÜZEN:** Savaş Yolu Teknik Sekreterliği • **DİZGİ:** Politika Basın - Yayın A.Ş. Tipo Tesisleri • **FİLM VE MONTAJ:** Çalı Grafik • **BASKI:** Hürofset • **DAĞITIM:** Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş. •

yorum

EYLEM BİRLİĞİ

FAŞİST tehlikenin yükselişi, faşist saldırı ve terörün yoğunlaşması, faşizme karşı eylem ve cephe birliğini gündemimizin ilk maddesine koymuştur. Faşizm karşısında en etkili, en caydırıcı silahın, geniş yığınların örgütlü savaşımı, geniş yığın eylemleri olduğu tarihin derslerinden çıkan bir gerçektir.

FAŞİZM, gericilik, emperyalizm ve tekelci sömürü karşısında tek caydırıcı güç olan antiemperyalist, antitekel, antifaşist cephe, ulusal demokratik güçler arasında kurulması gereken cephe işçi-köylü bağlaşıklığı temeli üzerinde, güç ve çetin bir savaşım süreci boyunca ete kemiğe bürünecektir. Faşist tehdidin günümüzdeki boyutları ve azgınlaşan faşist terör karşısında, ulusal demokratik güçlerin birliğini sağlama yolunda yürünürken güncel ve ertelenmez olarak kendisini dayatan **eylem birliği** ise, faşist saldırıları geriletmek, cangüvenliğini sağlamak, demokratik hak ve özgürlükleri savunmak ve genişletmek, CHP hükümetinin daha da sağa kaymasını önlemek, emperyalizmin oyunlarını bozmak için, zorunlu bir adımdır.

BUGÜN bu türlü bir eylem birliğinin somut koşulları varolduğu gibi başarılı örnekleri de görülmektedir. Ancak yine de eylem birliğini engelleyen bazı etmenlerden sözetmek ve bu engelleri aşmanın yollarını araştırmak gerekir.

BUGÜN eylem birliğinin önündeki en önemli engeller: önyargılar, erimekten korkma çekinceleri, kimlerle hangi temelde eylem birliği yapılacağı sorusuna net ve devrimci bir cevap getirememek, grupçuluk ve eylem birliğinde örgütsel eşitlik ilkesinin yanlış kavranmasıdır. Ancak bu engellerin tümü de, aşılabilir ve yükselen faşist tehdit karşısında mutlaka aşılmalıdır.

EYLEM birliği için, **«Eylem birliğine girersem eririm»** çekincesini bir yana atmak gerekir. Bu, kendi gücüne güvenmemekten doğan bir çekincedir. İkincisi, **önyargılar**dan arınılmadıkça eylem birliği güçleşecektir. Eylem birliğinden yana olduklarını söyleyen kimilerinin özellikle TKP karşısındaki önyargılı tutumları, eylem birliğine büyük zararlar vermektedir. Anti TKP tavırlar ya da izlenen tutumların böylesi bir sonuca ulaşması, komünistleri dışlayan sözde bir eylem birliği yaratmaya yönelik boş girişimler veya birlikten kaçınıcı, netleşemeyen tutumlar, burjuvazinin ekmeğine yağ sürmekte, faşizmi inine tıkacak güçlü bir silahın oluşmasını önlemektedir. Üstelik böylesi tutumların geniş yığınlarca ve örgütlerin tabanlarınca benimsenmediğini, bunların boşa giden çabalar olduğunu, yaşamın kendisi kanıtlıyor.

ÖTE yandan, eylem birliğinde **örgütlerin eşitliği ilkesi** doğru kavranmalıdır. Bu ilke, güçsüzlüğün, tabela örgütçülüğünün, tabansızlığın korunması aracı yapılmamalıdır. Bunun denek taşı ise eylemdir, hayattır. Her eylem için yapılan güçbirliği, işyeri ve mahalle temelinde örgütlenirse, eylem birliği boş bir söz veya kağıt üzerinde birkaç örgütün imzası olmaktan çıkar; örgütlerin eşitliğinin gerçek eşitlik olması, tabana dayalı eşitlik olması hayat içinde sınanır.

SON olarak **eylem birliğinde yeralacak örgütler** sorunu, önemli ve üzerinde ayrıca durulması gereken bir sorundur. Ancak eylem birliğinde maocuların ve her çeşit maocu eğilimin yeri olmadığı açıktır. Bundan ötesini, eylemin türü, yapılacak eylemin ilkeleri, biçimi, amacı üzerinde örgütlerin anlaşmaları belirler. Konuya, «bizim dışımızda herkes goşisttir» biçiminde yaklaşmak' eylem birliğini daraltır: antifaşist eylem birliğinin geniş tabanlı olma özelliğine uymaz. Buna karşılık, maocu provokasyonlara dolaylı da olsa açık bir eylem birliği sonuç alamaz, yığınlardan soyutlanır, başarılı eylem koyamaz.

BUGÜN hayat eylem birliğini dayatıyor. Bu dayatma, çeşitli sübjektif yanılgı ve dirençleri yenebilecek güçtedir. Eylem birliği artık **zorunlu** olmayı da aşmış, Türkiye demokrasi güçleri açısından **yaşamsal** önem kazanmıştır. Eylem birlikleri oluşturmak ve bu eylem birliklerinden geçerek, tüm ulusal demokratik güçlerin işçi-köylü bağlaşıklığına dayanan cephesini kurmak komünistlerin, sosyalistlerin, sosyal demokratların, tüm ilericilerin, yurtseverlerin birincil görevi haline gelmiştir.

Başka bir seçenek var mı?

savaş yolu

Geçtiğimiz hafta, hem faşist terörün tırmanışı, hem işbirlikçi tekelci burjuvazinin CHP ağırlıklı hükümete karşı yeni alternatifler oluşturmaya çalışması açısından, gerçekten yoğun bir haftaydı.

CHP ağırlıklı hükümetin, ekonomik bunalımı aşmak için umut bağladığı emperyalizmin, bu umudu kolay kolay gerçekleştirmeyeceğinin neredeyse kesinlikle kavranmasından sonra: düğümlerin IMF'de toplanması IMF'nin ise yeşil ışığı yakmaya yanaşmamasından, koşul dayatmaktan vazgeçmemesinden sonra tekelci sermaye sözcüleri dört bir yandan, farklı üsluplarla saldırıya geçtiler. Eski önerilerini yeni biçimlerde gündeme getirdiler. Üsluplar, deyişler farklıydı ama, önerilen özünde hep aynıydı: CHP'nin kendi solundan arınması, kendi solunu sindirmesi, CHP-AP birleşmesinin ne yapıpı yapıp gerçekleştirilmesi, belki de bir «bağımsız» ve de «tarafsız» başbakan bulunması. Öyle ki geçtiğimiz hafta pek çok «tarafsız» adayın adı, hatta bizzat kendileri ortada dolaşmaya başladılar. Yine tekelci sermayenin, gerici sağ güçlerin sözcüleri, «Bir AP-CHP koalisyonu olabilir ama bunun koşulu CHP'nin kendi içindeki komünistleri atmasıdır» diye, açık açık söyleyip yazdılar.

Bu gelişmelerin bir yansıması da antikomünizme hız verilmesi, kısıtlı demokrasinin daha da kısıtlanması, komünistler, sosyalistler, ilericiler, devrimciler, demokratlar üzerindeki baskıların birden yoğunlaşması oldu. Böyle bir ortam kuşkusuz yine faşistlere yaradı. Faşistler bu, kabaran antikomünizm ve baskı dalgasından kan aldılar; cinayetlerine cinayetler kattılar.

Başbakan Ecevit, son zamanlarda yurt içinde pek sözünü etmediği «demokratik hak ve özgürlükler üzerindeki kısıtlamaların kaldırılması» sözünü İskandinav ülkeleri gezisi sırasında utangaç bir şekilde söyleyince, Demirel ve Feyzioğlu başta, yeminli antikomünistler feryadı bastılar. Demirel, «Komünist partisine izin verilmesini istemek çılgınlıktır. Türkiye başlarına yıkılır» derken, Feyzioğlu, «anarşiye doğru teşhis konulmuyor, komünizm tehlike görülmüyor» çığlıklarıyla hedef gösteriyordu. Ve işte bu ortamda, Türkiye'de son günlerdeki antidemokratik uygulamalar, CHP ağırlıklı hükümetin ilan edilmiş demokrasi anlayışının bile çok gerisinde kalarak, azgın boyutlara vardı. Savaş Yolu'nun bu sayısı bu türden antidemokratik uygulamaların örnekleriyle dolu. En belirgin örneklerden biri de Savaş Yolu'na daha çıkmadan yöneltilen baskılar.

Savaş Yolu'nun duyuru afişlemesi, tüm Türkiye'de, merkezi denebilecek biçimde ve bugüne kadar bir afişlemede eşine rastlanmamış baskılarla engellenmek istendi. Oysa, bu konudaki haberimizde uzun ayrıntısıyla aktarıldığı gibi, bir yayın duyurusu niteliğindeki bu afişlemede, en küçük bir suç öğesi yoktu.

Faşist tırmanış karşısında, hükümetin, kararsız, sözde dengeci tavrı; artık, üst kademedeki emniyet yetkililerini bile isyan ettiren, «Ne yapalım ki suçu işleyen sağcı. Bize, bir sağcı yakalayınca bir de mutlaka solcu yakalayın denmeli» dedirten, faşizmin ekmeğine yağ sürücü tutumu; fırsat kollayan güçleri, azılı antikomünist, yani özünde demokrasi düşmanı öğeleri bir kez daha güçlendirmiş yeni bir kanla harekete geçirmiştir.

Geçtiğimiz haftanın gelişmeleri CHP ağırlıklı hükümetin, devlet kurumlarına yuvalanmış faşistler, Türkiye'ye yayılmış faşist yuvalar, katil şebekeleri karşısında güçsüz kaldığını iyice göstermiştir. Bu güçsüzlüğün başlıca nedeninin CHP üst yönetiminin sürekli sağa kaymasından, kurtuluşu, kendi sağına yalpalamakta, Türkiye demokrasi güçleriyle, kendi soluyla bağları büsbütün koparmakta görmesinden kaynaklandığı da iyice belirginleşmiştir.

Faşist tehdidin böylesine yükseldiği, ekonomik bunalımın çıkmaza vardığı ve can güvenliğini yitirmiş, işsizlik ve pahalılık karşısında ezilen, ne yapacağını şaşıran geniş emekçi yığınların, bunalımı aşmak için çıkış yolu bekledikleri bir dönemde, faşizm tehlikesini kavramamak ve antikomünizm histerisine kapılmak, CHP ağırlıklı hükümete ne yarar getirecektir? Bu tutum hükümeti ve asıl CHP'yi kendisine kurulan tuzağa düşürmeyecek midir?

Bunalım, faşizme, emperyalizme ödün vererek aşılamaz. Bugüne kadar izlenen tutumun çıkmazdan başka noktaya vardırmaması bunun en belirgin göstergesidir. Oysa Türkiye demokrasi güçleri için, Türkiye halkı için ve hatta CHP ağırlıklı hükümet için çıkış yolu hâlâ vardır: Demokrasi güçlerine, bu güçlerin birliğine yani kısaca halkın gücüne güvenmek, faşizm tehdidini tüm boyutlarıyla kavramak. Bu adım bir kez atıldı mı, daha ileri adımlar atmak işçi sınıfının yol göstericiliğinde olanaklıdır. Başka bir seçenek de yoktur zaten.

Kenan Öztürk

Düşen bir yiğidin ardından binlercesi geliyor

CHP ağırlıklı hükümetin ikircikli ve kararsız tutumundan da cesaret alan ve artık herşeyi göze almış görünen faşist ve maocu saldırılar katliama dönüşerek artıyor. 19 Aralık 1978 günü Diyarbakır'da, Lice'de öğretmenlik yapan TÖB-DER temsilcisi Mehmet Çakmak kurşunlanarak öldürüldü. Onunla birlikte bulunan İSTA Haber Ajansı ve Savaş Yolu muhabiri, Temel Dağıtım'ın Diyarbakır sorumlusu Ömer Ağın ölüm derecesinde ağır yaralandı. Son bir ay içinde öldürülen ilericilerin devrimcilerin sayısı yüzü aştı. Sadece İGD'nin verdiği şehit sayısı 13... Adana'da ADAKO Birlik Genel Müdürü ve Ziraat Mühendisleri Odası Adana Şube Başkanı Akın Özdemir eşinin yanında kurşunlandı. Kaynarca'da faşistler tarafından bürosunda kurşulanan Mühendis Kenan Öztürk'ün, işkencelerle öldürülen Politika Gazetesi ve Savaş Yolu Yazışleri Müdürü Ali İhsan Özgür'ün kanları daha kurumadan yeni yeni şehitler verdik.

Karabük'te, faşistlerce ağır yaralanan Halit Köklü de geçtiğimiz hafta öldü.

Bu saldırıların, cinayetlerin ardında emperyalizm, yerli ve yabancı tekeller, onların açık gizli servisleri var. Faşist cinayet şebekelerine maocu faşistler taş çıkartıyor, faşist katiller maocu sapıklarla kol kola yürüyorlar. Son bir ay içinde öldürülen 13 İGD'linin katilleri maocu sapıklar.

Şehitlerimizin tümü, örneğin ölümü Kaynarca halkını yerinden oynatan, tüm Kaynarca emekçilerine gözyaşı döktüren ve faşistlere karşı kinlerini, bilinçlerini bileyen Kenan Öztürk, hayatını işçi sınıfı ve emekçi halkımıza adamış, o yolda şehit olmuş, yığın hareketlerine, yığınların bilinçlenmesine önderlik etmiş yiğit devrimcilerdir. Ne ilk ne de son şehitlerimizdir onlar. Ama işçi sınıfını ve «yolumuz işçi sınıfının yoludur» diyenleri bu yoldan kim döndürebilir ki.

Devrimciler, ilericiler, yurtseverler, şehitlerimizin yolunda yürüyerek, inançlı, savaşkan, akıllı, enerjik ve kollektif bir çalışmayla yığınların güvenini kazanarak, yığınlara önderlik ederek hareketi sürdürüyorlar, sürdürecekler.

«DÜŞEN BİR YİĞİDİN ARDINDAN BİNLERCESİ GELECEK.»

Kıbrıs'ın kuzeyinde neler oluyor?

Türkiye-Yunanistan-Kıbrıs barış hareketleri temsilcileri toplandı

«Ortak düşman emperyalizmdir»

Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıs barış hareketinin temsilcileri, geçtiğimiz hafta İstanbul'da, Ortadoğu'daki, Akdeniz'deki, Kıbrıs'daki ve Ege'deki gelişmeleri ele alan ikinci bir danışma toplantısı yaptılar. Bilindiği gibi her üç barış hareketinin temsilcileri, geçen ay ortalarında Atina'da bir araya gelmişler ve 28-29 Ocak 1979 tarihleri arasında Atina'da gerçekleştirilecek konferansın ilk hazırlıklarını tamamlamışlardı.

İstanbul'daki ikinci hazırlık toplantısında, her üç hareketin temsilcileri, emperyalizmin ve NATO'nun bölgedeki planlarına dikkat çektiler ve her üç barış hareketinin oluşturacağı ortak eylem programının, üç ülkenin halkları açısından büyük önem taşıdığını belirttiler. Ortak düşmanın emperyalizm ve onun saldırgan örgütü NATO olduğunu vurguladılar.

İstanbul'daki danışma toplantısına, Yunanistan Uluslararası Detant ve Barış Komitesi adına Tassos Egolfopoulos, Kıbrıs barış hareketi adına Panikos Peonides ve Bekir Azgın, Barış Derneği adına Av. Enis Coşkun ve Dr. Bedir Aydemir katıldılar.

Enflasyon hızının yüzde 50'yi aştığı, para birimi olarak Türk lirasını kullandığı için parasının yüzde 67 değer kaybettiği, kişi başına düşen yıllık gelirin 1200 dolara düştüğü, Ulusal Birlik Partisi'nin 41 ithal malına ağır vergiler koymak zorunda kaldığı Kıbrıs Türk kesiminde, Kıbrıs'ın kuzeyinde neler oluyor?

Kıbrıs'taki gelişmelere bakılırsa, Kuzey'de, siyasal açıdan yeni bir döneme doğru gidiliyor. Bu dönem, belki de bir ulusal koalisyon ile noktalanabilir. UBP'nin yeni başbakanı Mustafa Çağatay, 12 Aralık tarihli Hürriyet Gazetesi'ne verdiği demeçte, muhalefetten çok olumlu bir dille söz etmiş, bunu bir şans saydığını söylemişti. Geçmişteki hataları tekrarlamayacağını da belirten yeni başbakan, özellikle devlet kurumlarının yapısı üzerinde duracağını da bildiriyordu.

Gelişmeler, Kıbrıs'da yeni şeylerin olmaya başladığını doğruladı. Bir dizi milletvekili UBP'den istifa etti. Öyle ki, parlamentodaki denge, istifa edenlerle muhalefetin birleşmesi sonucu, birden değişiverdi. Denktaş, parlamentodaki çoğunluğunu yitirdi. Şimdi UBP'den istifa edenler yeni bir parti oluşturmanın peşindeler. Çünkü Kıbrıs'ın kuzeyindeki uygulamalara göre, bağımsızlar bir hükümette görev alamıyorlar. Mutlaka bir parti içinde yer almaları gerekiyor. Öte yandan Toplumcu Kurtuluş Partisi yetkilileri de yaptıkları açıklamalarda, böyle bir koalisyonu destekleyeceklerini bildirdiler.

Kıbrıs Türk kesiminde yeni bir ulusal koalisyon neler yapabilir? Hangi temele dayanmaktadır? Böyle bir hükümet Kıbrıs'a ne getirecektir?

Böyle bir hükümetin Denktaş'ın uzun zamandan beri uygulamak istediği «başkanlık sistemi»ne karşı çıkacağı, Kıbrıs konusundaki önemli gelişmelerde partilerin seslerini duyurmalarına olanak tanıyacağı bellidir. Şimdiki Başbakan Mustafa Çağatay, ısrarla geçmişteki hataları tekrarlamayacağı üzerinde duruyor.

Ne var ki, böyle bir hükümetin belkemiğini, UBP'den istifa edenler oluşturacaklardır. Ecevit hükümetindeki 11'lerin konumunu üstlenecek olan bu eski UBP'liler, kuzeydeki emekçi halkın yaşamsal istemleri konusunda elbette verimkâr davranmayacaklardır. Kıbrıs sorununun çözümünde, bu koalisyon iki toplumun barış içinde birarada yaşamalarını sağlayacak, ülkenin bağımsızlığını, toprak bütünlüğünü, egemenliğini, bağlantısızlığını gözetecek yapıcı bir tavır içine girecek midir? 12 maddelik ABD planına karşı tepkisi ne olacaktır?

Bütün bu soruların yanıtı, gelecek günlerde yeni hükümetin iş ve kararlarıyla ortaya çıkacak.

FAŞİZME KARŞI CAYDIRICI GÜÇ

● «FAŞİZME KARŞI EYLEM KADIKÖY VE ÜSKÜDAR

Geçtiğimiz Cumartesi günü İstanbul'da İGD, DÖB, İLD, DEV-LİS, İKD, GENÇ ÖNCÜ, SGB, TÜTED, TÜM-DER, DDKD, DHKD tarafından düzenlenen **«Faşizme karşı eylem birliğini yükseltelim»** miting ve yürüyüşü Kadıköy-Üsküdar arasında yapıldı. Memur, gençlik ve kadın örgütlerinin ortaklaşa düzenlediği bu miting ve yürüyüş büyük ilgi gördü. Mitinge sayıları 6 bini bulan bir kitlenin yanısıra, yollarda birikmiş halk da katıldı. Bombalı provokasyonlara rağmen yürüyüş ve miting sürdü. Yürüyüşe katılanlar eylem birliğinin hayata geçmesi sonucu elde edilen kazanımları, antifaşist içerikli belgileri haykırdılar.

PROVOKASYON GİRİŞİMİ BAŞARIYA ULAŞAMADI

Kadıköy'de yürüyüş yeni başladığında, Et Tanzim Satış Mağazasında bir patlama oldu. Daha önceden İGD'nin Kadıköy Et Tanzim Satış Mağazası önünde toplanacağı duyurulmuştu. Faşistler bu nedenle bu binaya geceden

EYLEM BİRLİĞİ

BİRLİĞİ YÜRÜYÜŞ VE MITINGI»
ARASINDA YAPILDI...

omba koydular. Ancak, IGD top-
anma yerini değiştirdiğinden fa-
istlerin hesabı boşa çıktı.

Kortej Haydarpaşa'ya vardı-
ında ikinci bir patlama duyuldu.
tfaiye binasında meydana gelen
atlama sonucu bir işçi ağır, iki
ocuk ise hafif yaralandı. Yaralı-
ar Numune Hastanesi'ne kaldırıl-
ılar.

Patlamalara karşın yürüyüş
evam etti. Duvardibi güzergâhı iz-
enerek Üsküdar'a gelindi. Faşist-
erin «kalemiz» dediği Üsküdar
Meydanı'nda bir saati aşkın bir
miting yapıldı. Faşistlerin sesi so-
uğu çıkmadı. Ancak miting dağıl-
ıktan sonra ortalarda göründüler.
Bu yürüyüş, eylem birliğinin ve yı-
ın hareketinin faşist tırmanış
arşısındaki etkinliğini bir örnekle
rtaya koydu.

Tek tek başarılı örneklerden
ers alınarak, doğrular yanlışlar
özden geçirilerek eylem birliği sü-
ecini hızlandırmak, derinleştir-
nek, yaygınlaştırmak gerekiyor. Ö-
nümüzdeki ertelenmez görev bu.

"Aranıyor" listeleri Emniyet Örgütü içinde kaynayan cadı kazanını ortaya çıkardı

Namuslu, dürüst polislerin görevde kalmasını sağlamak demokrat parlamenterlerin görevidir

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı Birinci Şube Müdürü Çetin Domaç ve Güvenlik Grup Amiri Başkomiser Günay Uslu ile Toplumsal Olaylar Grup Amiri Başkomiser Mecit Noyar hafta ortasında istifa ettiler. Bu istifaları İstanbul Emniyeti içinde görev yapan bazı dürüst ilerici polislerin istifası izledi.

İstifaların nedenini kavrayabilmek için bazı gelişmeleri hatırlamak gerek.

Bir ay kadar önce, Maltepe'de bir ev basılmış ve TİKKO'culara ait bir cephanelik ele geçmiş, yapılan operasyonlarda 5 maocu yakalanmıştı. Maoculardan yararlanılarak tüm ilericilere, devrimcilere kara çalınmak istendi. Birinci Şube Müdürü'ne «solu da sağ kadar anarşinin sorumlusu göstermek için daha kalabalık bir liste»nin basına açıklanması dayatıldı. Çetin Domaç, İstanbul Emniyet Müdürlüğünden gelen bu baskıya karşı durunca, ünlü «Aranıyor» listesini İkinci Şube Müdürü Necati Karaoğlu açıkladı. Ardından, Birinci Şube Müdürü Çetin Domaç'ın görevinden alındığı, Hukuk İşleri gibi işlevi olmayan bir göreve getirildiği görüldü. Bu uygulama karşısında Domaç istifa etti. Onun istifasını, grup amirlerinden ikisinin, polis memurlarından 5'inin istifası izledi...

GÜÇ BİR GÖREV

Çetin Domaç, Birinci Şube Müdürü olarak 7 aydır görevdeydi. Çalışkan, dürüst bir kadro ile çalışmayı yeğledi. MC döneminde doldurulan faşist kadroları temizlemeye çalışıyor, karşılaştığı baskılardan yılmıyordu. Güvenlik Grubu Amiri Başkomiser Günay Uslu ve Toplumsal Olaylar Grubu Amiri Başkomiser Mecit Noyar POL-DER üyesiydiler. Namuslu, dürüst davranışlarıyla çevrelerine güven veren, «olmaz» denilen işleri başaran kimselerdi. Nitekim, Günay Uslu 16 Mart İstanbul Üniversitesi katliamının sanıklarından birini ta Malatya'ya kadar izlemiş, yakalamış getirmiş, bu insanlık dışı saldırının sanığı olan 3 faşisti içeri tıkmıştı. Birçok faşist cinayetin sorumlusunu yakalamış, bunu basına açıklamıştı. Kamuoyu İstanbul'da faşist katillerin yakalanabileceğini görmüştü.

Bütün bunlar olup biterken, faşistler de boş durmuyordu. Hükümetin «Sağa da sola da karşıyız» mantığı ile hareket etmesi İstanbul Emniyeti içinde bulunan faşistleri, gericileri, kararsızları da yüreklendiriyordu. İlerici, namuslu, dürüst polis amirleri ve memurları baskılarla karşılaşıyordu. Bu görevliler ölüm tehdidi altında, çocuklarının kaçırılması tehdidi altında çalıştılar bugüne kadar. Ancak, bu çalışma, 21 kişilik bir liste «ARANIYOR», «HAKLARINDA VUR EMRİ ÇIKARILDI» başlığıyla gazetelerde yer alana kadar sürdü.

Birinci Şube Müdürü Domaç'ın yapmadığını, İkinci Şube Müdürü Necati Karaoğlu iki ettirmeden yerine getirmişti. Haklarında arama kararı bulunan bazı maocu ve maceracının yanısıra polis arşivlerinde 12 Mart döneminden kalma adlar ve resimler de rasgele, «anarşi»nin suçlusu olarak basına açıklandı.

«Aranıyor» listesi öylesine «raslantısal»dı ki, biraz daha aceleye gelse, listede, 12 Mart döneminden bu yana MİT arşivlerinde kalmış birçok ilerici ve demokratın adlarına, örneğin o dönemde tutuklanmış olan şimdiki CHP Genel İdare Kurulu üyesi Profesör Uğur Alacakaptan'ın, Profesör Mümtaz Soysal'ın adına bile raslanabilirdi.

Bu adlar listede yoktu ama, suçla, aranmakla yakından uzaktan ilişkisi bulunmayan bazı adlar bu listede yeraldı. Hüseyin Bal bunların en somut örneği. Bolu'nun Mudurnu ilçesinde öğretmenlik yapan Hüseyin Bal gazetelerde «arandığını» ve hakkında «vur emri» olduğunu görünce Mudurnu Kaymakamı'nın yanına gitti. Bu işe Kaymakam da şaşırdı. Bal iki yıldır Mudurnu'da öğretmendi. Kendisini sevdirmişti. Nasıl olurdu bu iş?

Ama oluyordu. Çünkü Hüseyin Bal, TÖB-DER üyesiydi. «Yolumuz işçi sınıfının yoludur» diyen bir öğretmendi. İlerici olması, çevresinde saygınlık uyandırması yeterliydi. Ve listeye alındı. Faşistlere hedef gösterildi.

CADI KAZANI

Emniyet örgütünün içinde şimdi bir cadı kazanı kaynatılıyor. İlerici, dürüst memurlara cezalar veriliyor, açığa alınıyorlar. Hele POL-DER üyesi olanlar üzerinde bir kasırga esiyor. Bir memur arkadaşıyla tartışan POL-DER'li derhal kovuşturmaya uğruyor, açığa alınıyor. Buna karşın, faşist olarak bilinen bazı Emniyet görevlilerinin faşistlere yataklık yapmasına göz yumuluyor.

İKİ ÖRNEK

Safiye Özenir: 10. Şube'de, Plan Hareket Şubesinde görevli. Hakkında soruşturma açılmış. Soruşturma nedeni: Kıbrıs'a kaçan faşist katillere sahte pasaport düzenlemek. Görevden alınmamış. Hâlâ emniyet örgütü içinde çalışıyor. 15 gün izin verilmiş, «gözden kaybol» denilmiş. Göze fazla batmasın diye üç ayrı yere tayini çıkarılmış.

Sadece bu uygulama İstanbul Emniyeti içinde nasıl bir cadı kazanının kaynadığını gözler önüne seriyor.

Bu cadı kazanı sadece İstanbul için kaynatılmıyor. Emniyet örgütünün tümünde buna benzer olaylar oluyor.

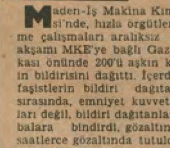
Başka bir örnek:

Adana'da 2 Nisan 1978 günü faşizmi protesto amacıyla düzenlenen bir mitingde gözaltına alınan kızlara bazı faşist polisler sarkıntılık ediyor. POL-DER üyesi Yusuf Gültekin buna karşı duruyor, engelliyor. Kavga çıkıyor. İçişleri Bakanlığı Yüsek Disiplin Kurulu Yusuf Gültekin'i polislikten atıyor. Bu kararın altında İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı'nın imzası bulunuyor.

Bu ve buna benzer olaylar sürüp gidiyor. «Aranıyor» listesinin yayınlanması Emniyet Örgütü içinde kaynayan cadı kazanının bir yanını ortaya çıkardı. Bu olay Hükümetin «Sağa da sola da karşıyız» mantığının nasıl sonuçlar çıkaracağını da gözler önüne serdi. Bu tutumun «hayali» suçlular üretmeye kadar varacağını, vardığını gösterdi. Dürüst, namuslu polis amir ve memurlarının ayrılması faşistlere meydanı boş bırakıyor. Burada istifa edenleri suçlamak olanaklı değil. İçişleri Bakanlığı, hükümet bu tür uygulamaların karşısına kararlı bir tutumla dikilmiyor. Gericiler, faşistler bu yüzden daha da cesaretlenerek saldırıyor. Devlet gücünü arkalarına alıyor.

Parlamentodaki ilerici, demokrat milletvekillerinin emniyet örgütü içinde kaynatılan bu cadı kazanına el atmaları gerek. Gerici, yasadışı uygulamaların üstüne gidilmeli, istifa etmek zorunda bırakılan, görevden ayrılan dürüst görevlilerin yeniden işlerine dönmeleri sağlanmalıdır.

Hergün 5-10 kişinin faşist namlulardan çıkan kurşanlarla can verdiği, can güvenliğinin kalmadığı bu ortamda, işçi sınıfımız, tüm emekçiler, alınteriyle geçinen halkımız Emniyet Örgütünün faşistlerden arındırılmasını istiyor.

Özaydınlı Maden-İş'e sahip çıkan milletvekilini CHP'li saymıyor mu?

Maden-İş Makina Kimya Endüstrisi'nde, hızla örgütleniyor. Örgütleme çalışmaları aralıksız sürüyor. Salı akşamı MKE'ye bağlı Gaz Maske Fabrikası önünde 200'ü aşkın kişi Maden-İş'in bildirisini dağıttı. İçerde yatıp kalkan faşistlerin bildiri dağıtanlara saldırısı sırasında, emniyet kuvvetleri saldırganları değil, bildiri dağıtanları topladı, arabalara bindirdi, gözaltına aldı. 200 kişi saatlerce gözaltında tutuldu.

3 CHP Milletvekili, durumu İçişleri Bakanı İrfan Özaydınlı'ya duyurdu. Bakan, bu duruma engel olmasını isteyen CHP'li milletvekili Selahattin Öcal'la tartıştı. Tartışma sonunda öfkelenerek ona, CHP'li bir milletvekili olmadığını söyledi. CHP Ankara Milletvekili Selahattin Öcal da Bakana, «Beni diğer tüm milletvekilleri gibi seçmenler gönderdi buraya. Beni tanıyıp tanımama yetkisi sende yok. Ama seni bu koltuğa ben oturttum. Asıl ben seni CHP'nin bir bakanı olarak tanımıyorum» dedi. Bunun üzerine İçişleri Bakanı Özaydınlı, Öcal'dan odasını terketmesini istedi. Araya diğer milletvekilleri girdiler. Tartışmayı yatıştırdılar. Bakan, konuyla ilgilenmeyeceğini, olayın savcılığı ilgilendirdiğini söyledi.

İçişleri Bakanı, Maden-İş bildirisi dağıtanlara sahip çıkılmasına sinirlenmişti. Bakana göre ilerici bir sendikayı savunmak CHP'lilikle bağdaşmıyordu anlaşılan.

Demokratik Platform çalışmaları hızlandırılmalı

DİSK'in önerisiyle biraraya gelen ilerici demokratik örgütlerin oluşturdukları demokratik platformun bugüne kadar yapılan toplantılarında, platformun amacı, eylemlerinin hedefi ve işlerliğin nasıl olacağı konuları tartışıldı. Ortak eylemlerin faşist tehlikeyi hedef almasında görüş birliğine varıldı. Buna göre, hükümetin ilerici, olumlu adımları desteklenecek, olumsuz, antidemokratik girişimlerine ise karşı çıkılarak, onun, demokrasiden yana güçlerin safında yer alması için çaba harcanacak.

Gönüllü olarak, antifaşist, antiemperyalist, antitekel ve antişovenist temel üzerinde biraraya gelen demokratik örgütlerin oluşturduğu platformun faşizme karşı sürdürülen savaşta başarılı bir konum alabilmesi, en başta kendini siyasal bir örgüt yerine koymamasına, hiçbir örgütün kendi dar politik çıkarlarını ön plana sürmemesine, kararların iknaya dayalı olarak ve oybirliğiyle alınmasına özen gösterilmesine bağlı bulunuyor. Bu arada, daha önce çeşitli bölgelerde oluşmuş demokratik platformların inisiyatiflerini zedelememek; henüz böylesi platformların oluşmadığı bölgelerde ise birlikte ve her örgütün kendi alt birimleri eliyle benzer platformlar oluşturmak için çaba harcamak zorunludur.

Demokratik platformun gerçekleştirme çabasında bulunduğu yığın eylemlerinin biçim, yer ve zamanları ile işleyişe ilişkin konular, önümüzdeki günler içinde yapılacak toplantılarda ele alınıp saptanacak.

Yurtseverlerin, ilericilerin demokratların faşizmi yenmek için örgütlü yığın eylemlerini başta tuttukları biliniyor. Faşizme karşı savaşın ana ilkesinin, bütün koşullarda, yığınlara, yığın eylemlerine dayanmak olduğunu unutmadan, tüm ülkeyi kapsar biçimde yığın eylemlerine girişmek, faşist tehlikenin önünü böylece kesmek için, demokratik platformun çalışmalarını hızlandırmak gerek.

DİSK yönetimi bunalımını sınıf sendikalarına saldırarak aşamaz

DİSK Yürütme Kurulunun Maden-İş, Bank-Sen, Baysen ve Yeraltı Maden-İş Sendikalarını DİSK onur kuruluna vererek, üyeliklerini askıya alması tüm ilerici çevrelerde tepkiyle karşılandı. Üstelik bu girişime gerekçe olarak, ilk üç sendikânın üyelerinin son DİSK Temsilciler Meclisi toplantısında «Faşizme Geçit Yok», diğerinin ise «Tek Yol Devrim» belgilerine sahip çıkmalarının gösterilmesi, DİSK Yönetiminin bölücü tavrını iyice belgeledi.

Yönetime geldiklerinden bu yana geçen bir yıl içinde temel çabaları DİSK içindeki sınıf sendikacılığı hareketini etkisizleştirmek olan ve aralarındaki tek anlaşma noktası bu olan DİSK yöneticileri bugün derin bir bunalım içinde bulunuyor. Fehmi Işıklar, Kemal Nebioğlu, Rıza Güven gibileri kendi sendikalarında bile artık hiçbir taraftara sahip değiller. İşçi sınıfı içinde hiçbir gücü temsil etmiyorlar. Bini aşmayan üyeye sahip iki küçük sendikanın başkanı olan diğer iki yürütme kurulu üyesi ise, Hafta Sonu gibi bulvar gazetelerine dedikodu konusu olma, ya da goşist, troçkist, kariyerist eğilimlerin peşinde sağa-sola yalpalamadan öte birşey yapamıyorlar. Kimi DİSK yöneticilerinin hangi amaçlara hizmet edeceği şimdiden belli yeni bir «sosyalist» parti kurma hevesleri de epeydir biliniyor.

Halbuki DİSK tabanında ve üye sendikaların tümünde sınıf sendikacılığı hareketi hızla güç kazanıyor. İlkeli ve tutarlı, soğukkanlı ve sorumlu bir savaşımla etkinliğini artırıyor. DİSK yönetimince onur kuruluna sevkedilen üç sınıf sendikasının üye sayısı da sürekli artıyor. İşte kendilerini bu gelişimi engellemekle görevlendirilmiş hissedenler, bu durum karşısında paniğe kapılıyorlar. DİSK yönetiminin, üstelik antifaşist, antiemperyalist bir platform oluşturma savıyla ortaya çıktığı günlerde aldığı dört sendikanın üyeliğini askıya alma kararı, bu paniğin ve çaresizliğin bir sonucudur. DİSK'in bölünmesini ve parçalanmasını, işçi sınıfının bu güçlü silahının dağılıp gitmesini isteyenler şimdi sevinç içindeler.

Bugün DİSK yönetimi, büyük bir tarihsel sorumlulukla karşıkarşıya. İşçiler, yöneticilerin sözlerine uygun davranmalarını istiyorlar. Antifaşist, antiemperyalist platform çalışmalarının olumlu ürünler vermesi, herşeyden önce DİSK'in birliğine bağlı. Buna zarar verecek her girişim faşist tehlikeyi besleyecek, faşizmin ekmeğine yağ sürecektir.

DİSK'in gerçek sahipleri, sınıf bilincine ermiş militan işçiler, sendikacılar sorumlu ve soğukkanlı davranıyor. DİSK yönetiminden, bölücü tavırlarını düzeltmelerini istiyorlar. Onlar, DİSK'in birliğini ve savaşkanlığını koruyup geliştirmeye kararlıdırlar.

Öte yandan, Yeraltı Maden İş Sendikası yöneticileri, kendileri de askıya alınma listesine eklendiğinde, DİSK yönetimi tarafından nasıl kullanıldıklarını, DİSK'e, organlarda Maden-İş'e, Bank-Sen'e ve diğer sınıf sendikalarına saldırtılmak için alındıklarını gördüler mi acaba? Ve kendilerine sosyalist diyen kimi diğer DİSK üyesi sendikaların yöneticileri, kendilerinin de aynı amaçla kullanıldıklarını, bu oyunu bozmada tek doğru tutumun sınıf sendikacılığını savunan sendikalar arasındaki birlik ve dayanışmayı güçlendirmek olduğunu halâ kavrayamıyorlar mı?

DİSK içindeki gelişmeler ülkedeki sınıf savaşımından bağımsız değildir. Yollar buna göre çizilmeli, adımlar buna göre atılmalıdır.

Sarı-faşist sendikaların son çaresi: Ordudan-devletten yardım

Aster-İş askeri işyerlerinde özellikle tersanelerde hızla güç kazanıyor. Maden-İş de Seydişehir, İskenderun, Samsun, Kırıkkale'de KİT'lerde yetki savaşımını sürdürüyor. Özverili çalışmalar birleşiyor, yurt çapında sınıf sendikcılığının somut kazanımlarını oluşturuyor. Bu gelişme, gericilik ve faşizm güçlerinin işçi sınıfının içindeki temsicilerini çaresiz kılıyor. Onlar, bugüne dek, militan işçileri öldürmeye kadar her yolu denediler. Ama yine tutunamıyor, bir çıkış yolu arıyorlar.

Önce Türk-Harb-İş' Başkanı, ve CHP sağ kanat saylavı Kenan Durukan feryada başladı. Subay ve saylavların katıldığı bir toplantıda Askeri tersanelerin TKP'lilerin eline geçtiğini, buna karşı mutlaka önlemler alınması gerektiğini söyledi. Hemen ardından, Durukan'dan cesaret almış olmalı ki, Türk Metal Sendikasının MHP yanlısı Genel Başkanı Mustafa Özbek bu feryada katıldı. Maden-İş'in örgütlediği KİT'ler için «TKP'lilere bırakılıyor, devlet buna izin vermemeli» dedi.

Stratejik işkollarında sınıf sendikacılığının güçlenmesi sağ sosyal demokrat Durukanlar ile faşist Özbek'leri işte böyle aynı konuma getiriyor. Aynı ağzı, aynı yöntemleri kullandırıyor. Ordudan, devletten yardım istettiriyor.

Oysa, KİT'lerde ve askeri işyerlerinde çalışan işçiler, Maden-İş'in ve Aster-İş'in ne olduğunu çok iyi biliyorlar. İsteyerek ve bilerek, kendi çıkarlarına olduğu için bu sendikalarda örgütleniyorlar. Sınıf sendikacılığı kendi bileğinin hakkı ve gücüyle işçi sınıfının sendikal hareketi içinde sağlam, kalıcı bir yer ediniyor. Bunu daha da güçlendirme, antikomünist girişimleri etkisiz kılmak, örgütlenmeyi derinleştirmek zorunludur.

TÖB

*TÖB-DER'de, son kongreden sonra o-
taya çıkan, huzursuzluk ve belirsizlik sürü
yor, daha doğrusu sürdürülüyor. Genel Mer
kez yönetiminin yasallığı konusunda mahke
meler çelişkili kararlar vermeye devam edi
yorlar. Kitle örgütlerinin bölünmesinden e
temsizleştirilmesinden yarar uman; bu amaç
la çeşitli yöntemlere başvuran; etkili, gen
tabanlı kitle örgütlerini hem bu örgütleri
içlerindeki bazı kişi ve grupları, hem de d
şarda, ellerindeki tüm olanakları kullanara
etkisizleştirmeye çalışanlar, TÖB-DER'd
planlarını bir süredir uyguluyorlar.*

*Gültekin Gazioğlu, mahkeme kararla
rıyla, burjuva hukuku incelikleriyle, bir mah
kemenin kararı ötekine bozdurularak, gen
TÖB-DER'li öğretmen tabanına rağme
TÖB-DER'in başına getirilmeye çalışılıyor.*

*Oysa genel kuruldan sonra yapılan şub
kongrelerinin sonuçları, tabanın istem
tercihlerinin bu doğrultuda olmadığını, Ga
zioğlu'nu TÖB-DER'in başına getirmen
zorlama olduğunu ortaya koyuyor. Yapıla
şube kongrelerinde, onca antikomünist pr
pagandaya karşın, işçi sınıfının yolunda y
rüyen öğretmenler, en geniş öğretmen y
ğınlarının temsilcisi olmaya hak kazandık
larını gösteriyorlar.*

*Örneğin, son günlerdeki TÖB-DER şu
kongrelerinde şu sonuçlar alındı. Uzunkö
rü, Silivri, Karamürsel, Çaycuma, Hende
Çerkeş, Lüleburgaz ve Bandırma'da öğre
menler Birlik Dayanışma Grubunun adayl
rını yönetime ve delegeliklere seçtiler. Şere
koçhisar ve Bartın'daki olağanüstü kon
renin sonucunda ise Birlik Dayanışma yen
den yönetime geldi. Birlik Dayanışma ve S
Sosyal Demokrat eğilimdeki Halkçı Eğitin
ciler, Kofcaz, Lalapaşa, Kd. Ereğlisi, Aks*

TKP Konya Konferansı belgelerini yayınlayan Temel Yayınları sorumlusu Kardam'ın 9 yıl ağır hapsi istendi

Türkiye Komünist Partisi'nin 1977 yılında Konya'da topladığı konferansın belgelerini yayınlayan Temel Yayınları sorumlusu Ahmet Kardam'ın 9 yıl ağır hapsi istendi Ankara 1'nci Ağır Ceza Mahkemesinde görülmekte olan davada, savcı mütalaasında, Kardam'ın, yayınlanan belgelerde komünizm propagandası ve bölücülük yaptığını öne sürdü. Dava Kardam'ın savunmasından sonra verilecek kararla sonuçlanacak.

Kardam, yargılanması sırasında Türk Ceza Yasası'nın 142'nci maddesinin vatandaşların özgürce düşün oluşturmasını ortadan kaldırıcı şekilde kullanıldığını belirtti. Kardam ayrıca maddenin genellikle, bu maddenin yürürlükten kalkmasını isteyenlere karşı kullanıldığını, buna karşın aynı kaynaktan yararlanan ama bu maddeyi savunanlara uygulanmadığını söyledi. Burjuva basınından çeşitli örnekler verdi. Kardam Avrupa'da çalışması yasaklanan tek komünist partisi olarak Türkiye Komünist Partisi'nin kaldığını, ancak bu partinin toplumun tüm kesimlerinde adından sözettirdiğini, etkinleştiğini söyledi. «Böyle bir partinin, aktüel ve saygın bir partinin konferansındaki konuşmaların kamuoyuna birer belge olarak sunulması bir yayıncılık görevidir» dedi.

DER'DE SÖZ TABANIN

ray, Kırıkhan, Osmaneli, Erzurum, Görele Tokat, Savaştepe, Çamlıdere, Kozlu, Saraykög ve Sarıcakaya'da bağlaşıklık içinde yönetime geldiler. Antakya ve İskenderun'da Birlik Dayanışma, Halkçı Eğitimciler ve TİP eğilimindeki Demokrasi İçin Birlik grupları, Gazioğlu yanlısı anti-komünist kutsal ittifakı yönetimden uzaklaştırdılar. Ordu'da Birlik Dayanışma'nın desteklediği Demokrasi İçin Birlik grubu TSİP'çilerin elindeki yönetimi aldı.

Neki bu birlik politikasında, bağlaşıklıkları her zaman Birlik Dayanışma kadar dürüst davranmıyorlar. Örneğin Antakya'da TİP içindeki Yalçın Küçük hizbi liste üzerinde karalamalar yapıp, Demokrasi İçin Birlik' çileri listeden düşürdüler. Böylelikle yönetime «Acılciler»in girmesine sebep oldular. Ordu'da ise Birlik Dayanışma'nın koşulsuz desteğine karşın, Demokrasi İçin Birlik'ciler, Birlik Dayanışma'ya yöneltilen saldırılara güç kazandırmaktan kaçınmadılar.

Bu şube kongrelerinde, TSIP, DEV-SOL, DEV-YOL, Kurtuluş, Özgürlük Yolu ve çeşitli maocu akımların yani Gazioğlu yönetiminin ortak listeleri karşısında Birlik Dayanışma toplam 40 genel merkez delegeliği kazandı. Bu veriler, TÖB-DER'de gerçek yönetim olma gücünün kimlerin elinde olduğunun somut örnekleridir...

Öğretmenler, önümüzdeki günlerde de TÖB-DER'de yönetimi kendi bilinç ve demokratik iradeleriyle belirlemeye devam edecekler.

TÖB-DER'de çözüm ve öğretmen hareketinin güçlü birliğine yeniden kavuşması, demokratik kongrelerden, tabanın kararından ve örgütüne sahip çıkma kararlılığından geçecek.

TKP PROGRAM DAVASI'NIN İKİNCİ DURUŞMASI 28 ARALIKTA YAPILIYOR
YARGILANAN ÜRÜN YAYINLARI SORUMLUSU AHMET TAŞTAN

HAYDİ UNUTMAYIN BU DAYANIŞMAYI!

savaş yolu'NUN SORULARINI YANITLADI

"HALKIMIZA KURTULUŞ YOLUNU DOLAYSIZ GÖSTEREN TKP PROGRAMINI SAVUNUYORUM"

SAVAŞ YOLU: Sayın Taştan, ilk duruşmada TKP programını yayınlamakla demokratik bir görevi yerine getirdiğinizi söylediniz. TKP programını yayınlamakla bir suç işlemediğinizi, aslında yargılandığınız 141 ve 142'nci maddelerin insanlığın yüzkarası olduğunu söylediniz. Bu görüşünüzü açıklar mısınız?

AHMET TAŞTAN: TKP Programı Mart 1978'de yayımlandı. Programı yayımlamak, dolaysız olarak okuyucu ile Programı karşı karşıya getirmek demokratik bir yayıncılığın gereğidir.

Program işçi sınıfımıza, halkımıza ezgiden kurtuluşun yolunu -ABD emperyalizminin boyunduruğundan, NATO'dan, CENTO'dan, askeri üslerden, IMF'lerden, Ortak Pazarlardan kurtuluş yolunu- dolaysız açıkça gösteriyor. Ona ileri demokratik Türkiye'nin aydınlık yolunu açıyor. Bunu yaparken kurtuluşu, yalansız, dolansız, dosdoğru ve en özlü biçimiyle gösteriyor. Onun için bu programı yayımladım. Onun içindir ki, TKP Programını savunuyorum.

SAVAŞ YOLU: TKP Programı ile ilgili dava açılmasının nedeni üzerinde durur musunuz?

AHMET TAŞTAN: Bu yargılamanın amacı, işçi sınıfının marksist-leninist öncüsünün etkisini kırmak, TKP'ye özgürlük savaşımını bastırmak, TKP üzerine konan yasağı perçinlemektir.

SAVAŞ YOLU: 28 Aralık'ta yapılacak duruşmaya başka bir savcı katılacak. İlk duruşmanın savcısı değiştirildi. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?

AHMET TAŞTAN: Bilindiği gibi ilk duruşmada ulusal ve uluslararası büyük bir dayanışma ortaya çıktı. Savaşımımızda yalnız olmadığımız görüldü. Savcı, 141 ve 142. maddelerin iptalini istemek amacıyla, mütalaasını hazırlamak için bir süre istedi. Burjuvazinin saldırısı geriletildi.

Savcının görevden alınarak başka bir göreve atanması ise egemen güçlerin gerilerken dahi boş durmayacağını gösteriyor.

SAVAŞ YOLU: Ürün Yayınevi sorumluları hakkında açılan diğer davalarla ilgili kısa bilgi verebilir misiniz?

AHMET TAŞTAN: Yayınevimiz Türkiye Komünist Partisi'nin legal olarak çalışmasını savunuyor. Şimdiye dek çıkan yayınlarında 8 kitap, Barış ve Sosyalizm Sorunları 1'nci sayısı, Ürün'ün 54 sayısından 24'ü toplatıldı. Daha önceki iki Yazışleri Müdürü arkadaşım ağır hapis cezalarına mahkûm edildi.

SAVAŞ YOLU: Sayın Taştan sorularımız bu kadar. Sizin ekleyeceğiniz bir şey var mı?

AHMET TAŞTAN: CHP ağırlıklı hükümet halkımıza verdiği sözü tutmadı, tutmuyor. Faşist güçlere gittikçe daha çok ödünler vermekte. Hergün ilericiler öldürülmekte, suçların failleri bilindiği halde, faşist cinayet örgütü MHP ve ÜGD kapatılmamakta. Buna karşılık ilerici örgütler kapatılmakta, üyeleri gözaltına alınmakta, tutuklanmakta. Tüm bunlardan kurtuluş yolu **Ulusal Demokratik Cephe**'den geçiyor. İşçi sınıfımızın öncüsü TKP 58 yıldır bunu savunuyor, bunun savaşımını veriyor. TKP Programı işte bunun için toplatıldı. Ben de bunun için yargılanıyorum.

Son sözüm, **«TKP'siz demokrasi olmaz», «Türkiye Komünist Partisi'ne Özgürlük»**tür.

TÜRKİYE DEMOKRATİK GÜÇLERİ ve
TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ ile
DEMOKRASİ ve ÖZGÜRLÜK SAVAŞIMINDA
DAYANIŞMA TOPLANTISI

Uluslararası dayanışma sürüyor

TKP Programı davası ve TKP'ye özgürlük konusunda uluslararası dayanışma yoğunlaşarak sürüyor.

Demokratik Alman Cumhuriyeti'nde yayınlanan uluslararası ekonomi ve politika dergisi «Horizont», TKP programının yargılanması davasından söz eden haberinde Türkiye'deki faşist teröre, ilericilerin güçbirliği çabalarına değindi; TKP'nin 55 yıldır illegal çalışmaya zorlanmasının demokrasiyle bağdaşamayacağını yazdı.

Alman Komünist Partisi organı «Unsere Zeit», Ürün davası ile dayanışmaya çağıran yazısında, TKP programını yayınladığı için yargılanan Ürün Yayınevi sorumlusu Ahmet Taştan'ın davası konusunda geniş bilgi verdikten sonra, TKP'nin Avrupa'da yasak olan tek komünist partisi olduğunu, bunun demokrasi ile bağdaşmadığını vurguladı.

17 Aralık günü Fransa'da «Türkiye demokratik güçleri ve Türkiye Komünist Partisi ile demokrasi ve özgürlük savaşımında dayanışma toplantısı» düzenlendi.

Dünyanın çeşitli demokratik kuruluş ve yayın organlarının antidemokratik baskıları protestolarına, son olarak, Federal Almanya öğrencilerinin yığın örgütü MSB Spartakus'ün 141 ve 142. maddelere dayanılarak Türkiye ilerici güçleri üzerinde sürdürülmek istenen baskıları protestoları katıldı. Protestoda, ayrıca Türkiye Komünist Partisi'ne özgürlük isteniyor.

EKONOMİMİZİN DİZGİNLERİ IMF'NİN ELİNDE

Ekonomik çıkmaz emperyalizmin ve tekellerin dayatmaları aşılmadan çözümlenemez

Türkiye'nin yakın tarihinin en büyük ekonomik bunalımlarından birini yaşadığı söyleniyor. Baş döndürücü hızla artan pahalılık, cana tak diyen işsizlik, akaryakıttan tuza kadar temel tüketim maddelerinin hemen tümünün yokluğu, bu bunalımın büyüklüğünü ekonomi uzmanından sade vatandaşa kadar herkese somut olarak duyuruyor. Önceleri İMF'lere, Dünya Bankaları'na, Batılı «dost»lara umut bağlanmışken, şimdi bu umut giderek sönüyor. Emperyalizm yeşil ışığını bir türlü yakmıyor, batan Türkiye ekonomisini kurtarmak için kolunu kıpırdatmıyor. Bu arada ekonomik çıkmaz hergün biraz daha derinleşiyor.

Ekonomik bunalımın düğüm noktaları

Bugün Türkiye ekonomisinde gözlenen bunalımın başında, **döviz darboğazı** gelmekte. Döviz yokluğunun kökeninde de, dış ticaret açıkları yatıyor. Türkiye ekonomisi, 1977 yılında, 5 milyar 796 milyon dolarlık dışalım ve 1 milyar 753 milyon dolarlık dışsatım yaptı. Sonuç, geçtiğimiz yıl, Türkiye ekonomisi 4 milyar 43 milyon dolar dış ticaret açığı verdi. 1978 yılının 10 aylık verileri, dış ticaret açığının geçtiğimiz yılın eş dönemine oranla, yüzde 43.9 gerileyerek, 3 milyar 492 milyon dolardan, 1 milyar 923 milyon dolara indiğini gösteriyor. Ne varki, bu gelişme **dış ticaretin yapısında olumlu bir değişmenin değil, döviz kıtlığı nedeniyle dış alımlarda kaçınılmaz gerilemenin** bir sonucu olarak ortaya çıktı. Böylece Türkiye bağımlı olan sanayiinin girdi gereklerini ve yatırımlar için gerekli makina ve techizatı ithal edemedi, bu durum da, yatırım, üretim, kalkınma hızı büyüklüklerini ve işsizliği olumsuz yönde etkiledi. Döviz kıtlığı halen ekonominin önünde, tüm olumsuzlukları etkileyen, en önemli etken olarak duruyor.

Türkiye ekonomisi, kapitalizmin sınırları içinde kalındıkça, ham madde, ara malı, montaj malzemesi ve yatırım malları gereksinmelerini karşılayabilmek için, yılda ortalama 6 milyar dolarlık dış alımda bulunmak ve bugünkü koşullar veri iken, yılda ortalama birbuçuk milyar dolar dış borç ve faiz ödemek zorunluğundadır. İki kalemin toplamı, yılda 7.5 milyar dolar etmektedir. Yine bugünkü koşullar veri iken, Türkiye'nin, yılda ortalama, 2 milyar dolar dış satım geliri ve 900 milyon dolar işçi dövizi girişi vardır. İki kalemin toplamı ise, 2 milyar 900 milyon dolar etmektedir.

Demek ki, önemsiz kalemler bir yana bırakılırsa, Türkiye, dış ekonomik ilişkilerinde yılda ortalama, 4 milyar 600 milyon dolarlık önemli bir açıkla karşı karşıyadır.

Pahalılık ve işsizlik

Türkiye ekonomisinin bunalımının önemli sonuçlarından birisini de, süregen bir nitelik kazanan yüksek dozdaki enflasyon oluşturmaktadır. Son beş yıllık sürede, fiyat artışları sürekli tırmanmış ve 100 Türk lirasının satın alma gücü, yaklaşık 26 liraya inmiştir. Nitekim, resmi veriler, fiyatların yüzde olarak, 1974'de 24, 1975'de 22, 1976'da 20 ve 1977 yılında da yüzde 31 oranında arttığını göstermektedir.

İstanbul Ticaret Odasının saptamalarına göre, 1978 Ocak-Ekim dönemini kapsayan son on aylık sürede ise perakende fiyatlar yüzde 60.8 artmıştır. İlgili saptamalar, son bir yıl içindeki fiyat artışlarının yüzde 74.8 olduğunu göstermektedir.

Türkiye ekonomisinin yıllardır giderilemeyen ve kapitalizmin dışına çıkılmadıkça giderilmesi olanaksız olan bir başka hastalığını da işsizlik oluşturmaktadır. Resmi veriler, 1978 yılı başında Türkiye'deki açık işsiz sayısının 2 milyon 286 bin kişi olduğunu göstermektedir. Başka bir deyişle Türkiye'de iktisaden faal nüfusun yaklaşık yüzde 14'ü açık işsiz bulunmaktadır. (Gizli işsizlik katıldığında bu oran başdöndürücü şekilde yükselir.) Enflasyon oranında olduğu gibi, işsizlik oranının büyüklüğü açısından da Türkiye, dünya birinciliğini elinde bulundurmaktadır.

Yatırım üretim ve kalkınma hızları düşüyor

Döviz yokluğu, enerji yetersizliği emekçi kitlelerin satınalma gücünün gerilemesi, yatırım, üretim ve kalkınma hızını olumsuz yönde etkilemiş, 1977 ve 1978 yıllarında ulusal gelirdeki artış hızları, son 16 yılın en düşük düzeyine inmiştir.

Devlet İstatistik Enstitüsü'nün saptamalarına göre, 1977 yılında yüzde 4.8 olan ulusal gelir artış hızı, 1978 yılında yüzde 3 olarak gerçekleşecektir. Bunun anlamı, 1977 yılında yüzde 2.2 dolayında artış gösteren kişi başına gelirin, 1978 yılında ancak binde 4 oranında artabileceğidir. Bu oranlar son 16 yılın en düşük oranlarıdır.

Hükümet neden çaresiz!

Türkiye ekonomisinde gozlenen bunalımların tümü, gerek ortaya çıkış nedeni, gerek sosyal ve siyasal yapıya yansıyan yanları ve gerekse çözüm yolları açısından hiç kuşku yok sınıfsal bir içerik taşımaktadır. Ve sadece bugünün, sadece bu hükümetin ürünü değildir.

Bugünkü ekonomik çıkmaz, doğrudan doğruya ekonomik bağımlılıktan, Türkiye ekonomisinin, tarihsel olarak, özellikle de 1950'lerden bu yana emperyalist sisteme bağımlılaştırılmış olmasından kaynaklanmaktadır. Türkiye'nin ilerici, bağımsızlıkçı güçleri tarafından öteden beri çeşitli biçimlerde ortaya konulan kimi zaman montaj sanayiine, kimi zaman teknoloji transferi ve yabancı sermayeye yöneltilen eleştirilerle vurgulanan bu bağımlılık olgusu, bugün artık tüm boyutları ve tüm sonuçlarıyla ortaya serilmiş durumdadır. CHP ağırlıklı hükümetin bir burgaç içinde dönüp durması, çözümü hastalığın asıl nedeni olan emperyalizmde aramaya çalışması, bunalımdan çıkılamamasının başlıca nedenidir.

Kısaca, Türkiye ekonomisinin bu hale gelişi, emperyalizme bağımlılığın, ve içerde, emperyalizmin ortağı, işbirlikçisi durumundaki sermaye güçlerinin sınıfsal dayatmalarının sonucuyken, CHP ağırlıklı hükümet büyük bir çaresizlik içinde, çözümü yine emperyalizmde, onun buyruklarına boyun eğmekte ve onun işbirlikçisi yerli tekelci sermayeye yalpalamakta arıyor. Bu da çıkmazı her geçen gün biraz daha derinleştiriyor.

CHP ağırlıklı hükümet çıkış yolunu emperyalist odaklarda aradığı, emperyalizmin önde gelen finans kuruluşu IMF'yi tanrı gibi gördüğü için, tüm çabasını buralardan borç alabilmeye, para ve kredi sağlayabilmeye yöneltmiş durumdadır. Bu amaçla ödün üzerine ödün vermekte, IMF'nin tüm isteklerine boyun eğmektedir. Türk parasının değeri IMF'nin istemi üzerine yüzde 49 oranında düşürülmüş, tarım ürünlerinin taban fiyatları düşük tutulmuş, yatırım ve kalkınma hızı geriletilmiş, maaş ve ücretlerin dondurulması yolunda önemli adımlar atılmıştır. Ama, IMF'de simgeleşen emperyalizmin istemleri hâlâ bitmemiştir. Şimdi yeni bir devalüasyon daha beklenmekte, ücretlerin dondurulmasında daha kesin adımlara gidilmesi kendisini dayatmaktadır. Türkiye'yi güzde ekonomik bunalımdan kurtaracak bu istemlerinin tümünün eksiksiz yerine getirilmesinin siyasal açıdan nelere malolabileceğini bilen CHP ağırlıklı hükümet, bazı küçük noktalarda dirense de sonunda tümünü kabul etmek zorundadır. Çünkü «kendi kaynaklarıyla kalkınmak» veya emperyalizm «duvarının ötesine geçmek» sadece öfkeli anlarda söylenen sözlerden ileriye gidememekte, siyasal planda olduğu gibi ekonomik planda da emperyalizme bağım-
belendikçe sıkılaşmaktadır.

Çözüm vardır

Çözümün, bir yıldan bu y
nenen yollarla gerçekleşe
gi, artık tüm sonuçlarıyla orta
mıştır. CHP ağırlıklı hükümet,
mik alanda MC'ye eleştiri y
tüm noktalarda, kendisi de ay
gibi davranmak zorunda kalmışt
kü çözümü, o da özünde aynı
aramıştır.

Ekonomik bunalımdan çık
emperyalizmden bağımsızlaşabil
içerde emperyalizmin işbirlikçis
leri «kuşatabilmekten» geçmekte
nıfsal tavrını daha 1974'den b
«tekellerin kuşatılması» biçimin
muş olan CHP, bu konuda ne
tır? Kendisini tekellerin kuşa
izin vermekten başka...

Uluslararası finans kurul
ve çokuluslu emperyalist tekell
sıkıya bağımlı bir ekonominin
ancak bu bağımlılıklar aşılarak
bilir. Bu da antiemperyalist,
bir politika ile olanaklıdır.

Bugünün dünyasında, Türk
bir ülkenin önünde, seçenekle
Tutarlı ve kararlı bir antiem
politika, «üçüncü dünya ülkeleri
nen ülkeleri etkileme gücüne,
arasından hammadde kaynak
zar olanakları açısından önem
ilerici rejime sahip ülkelerle yak
liği olanaklarını açmaya elv
Bunun sadece dış gezilerle ve
veya dindaşlık ilişkileriyle sağ
yacağı, tutarlı, kararlı bir dışp
ve ekonomi politikasına ihtiyaç
diği ortaya çıkmıştır.

Öte yandan sosyalist ülkeler
likle Sovyetler Birliği ile, adım
mış olan ticari ve ekonomik il
çok daha ileri boyutlara götür
bu ülkeler açıktır. Ama bunun
şulu, yine, tutarlı bir politikad
yandan SSCB'yi gözetlemeye
casusluk üslerine, bu türden ye
üsler kurulmasına izin verilir
yandan da sosyalist ülkelerden
ekonomisini kurtaracak oranlar
dımlar beklememek gerekir.

Emperyalizmden bağımsız
adımlar atmak, ekonomik çık
kurtulmanın da adımlarını atm
mektir. IMF'den, Dünya Bank
AET'den, RCD'den, Enerji aja
NATO'dan, CENTO'dan çıkılmas
kölelik anlaşmalarına son v
ekonomik çıkmazdan kurtulm
adımlarıdır.

Bu çıkmazın yurtiçindeki
rı olan, devleti ele geçiren ve t
nomi musluklarını kendisine çev
li tekellerin etkinliklerinin kırılm
nalımın yükünü emekçi yığınla
de gerçekten tekelci sermaye k
ne yükleyebilecek bir ekonomi
sı izlenebilmesi, bunalımı aşma
runlu koşuludur.

Siyasal bunalımdan olduğ
ekonomik bunalımdan çıkışın
gerçek yolu, emperyalizmden b
laşmak, emperyalizmin yerli işb
ri ve ortakları olan tekellerin
kırmaktır. Bu, kuşkusuz, işçi sı
cülüğünde kurulacak ileri dem

Ekonomik çıkmazın aşılması, yerli yabancı tekellerin ve emperyalist boyunduruğun kırılması ile olanaklıdır

düzende gerçekleşecektir. Ama oraya kadar giden yolda, CHP ağırlıklı hükümetin, eğer büsbütün batmak ve Türkiye'yi de peşinden sürüklemek istemiyorsa, yukarda ana çizgileriyle anlatılan ilk adımları atabilmesi sadece olanaklı değil, aynı zamanda zorunludur da.

Ekonomik çıkmaz emperyalizmin ve tekelciliğin dayatmaları aşılmadan çözümlenemez.

IMF nedir, ne istiyor?

Ecevit'in son gezisi iplerin IMF'nin elinde bulunduğunu bir kez daha kanıtladı

Türkiye'den ayrılmadan hemen önce «artık kendi kaynaklarımızla kalkınacağız», «kredi istemeye değil, ekonomik ilişkileri derinleştirmeye gidiyorum» diyen Başbakan Bülent Ecevit, son dış gezisinde yaptığı tüm görüşmelerde Türkiye'ye kredi sağlanmasını istedi. Bu arada Kuzey Avrupa ülkeleri Başbakanlarıyla, AET Dışilişkiler Komisyonu Başkanı Haferkampf ile, OECD Genel Sekreteri Van Lannep ile ve NATO Genel Sekreteri Josef Luns ile görüştü.

Başbakan Bülent Ecevit, bütün bu görüşmeler boyunca, Türkiye'ye yardım etmek isteyenlerin IMF'yi dikkate almaksızın hemen imdada koşmalarını istedi. Türkiye'ye Yardım Fonu'nun çok önceleden vaadettiği 4.4 milyon dolarlık krediyi artık vermesi gerektiğini vurguladı. IMF'nin Türkiye'den hep artı isteklerde bulunduğunu, vaadettiği kredileri vermediği için de istediği önlemlerin alınamadığını bildirdi.

Oysa emperyalizm, çarkını taa baştan, başka türlü kurmuştu. Bugün dünyada emperyalizmin verdiği kredi mekanizmalarının tümü, IMF'nin denetimindedir. O, yeşil ışığı yakmadıkça, hiçbir emperyalist kuruluş, hiçbir kapitalist ülke, hiçbir örgüt bir ülkeye kredi veremez.

Nitekim Norveç Başbakanı olsun, İsveç Başbakanı olsun, Bülent Ecevit'e, yapacakları hiçbir şeyin bulunmadığını, Türkiye IMF'nin isteklerini kabul eder etmez, yeşil ışık yanar yanmaz, tüm kredi kaynaklarının açılabileceğini söylediler.

Merkezi: Washington
Kuruluş tarihi: 1944
Amaçları: Sanayileşmiş kapitalist ülkelerin ödemeler dengesi açıklarını kapatmak. Emperyalist finans oligarşisini ayakta tutmak. Gelişmekte olan ülkelerin ekonomi politikalarını yabancı tekeller ve emperyalizm yararına etkilemek.

* * *

IMF'nin otuz yılı aşkın bir ömrü olmasına karşın, Türkiye'de «şöhrete» kavuşması, emperyalist soygunların «baş tezgâhcısı» olduğunun tüm kamuoyunca öğrenilmesi, geçtiğimiz yılın ilk aylarına rastlar.

Türkiye'de 1977 Nisanından bu yana yoğunlaşan IMF trafiğinin belli başlı tarihleri şöyledir:

25 Nisan 1977 - MC'nin Maliye Bakanı Yılmaz Ergenekon, seçim öncesinde ABD'den borç aradı.

16 Mayıs 1977 - IMF Türkiye'ye borç vermek için yüzde 20 devalüasyon önerdi.

30 Mayıs 1977 - IMF Türkiye için yeni bir «öneri demeti» hazırladı. Hazırladığı öneri demeti ile yüksek oranda bir devalüasyon yapılmasını, yatırımların sınırlandırılmasını, ücretlerin dondurulmasını, tarımsal ürünlerin taban fiyatlarının düşük tutulmasını, KİT ürünlerinin fiyatlarının yükseltilmesini, kalkınmanın hızının düşürülmesini istedi.

5 Eylül 1977 - IMF heyeti Türkiye'ye geldi.

9 Eylül 1977 - IMF yüzde 30 devalüasyon önerdi.

23 Eylül 1977 - CHP'li Eyüboğlu IMF'ye ilişkin bir demeç vererek şunları söyledi: «Ekonomik gelişmemiz Washington'daki para fonunun iki dudağı arasından çıkacak sözlere bağlanmıştır... IMF, birinci cephe hükümetine, devletin ürettiği mallara zam yapılmasını, tarım destekleme fiyatlarının düşük tutulmasını, devlet yatırımlarının kısılmasını, ücret ve maaşların satın alma gücünün azaltılmasını öğütlemişti. Ve işte, bugün, Milli Felaket hükümeti, bozuk düzen politikasını sürdürecek parayı bulmak için, bu örgütlere baş eğmiş bulunmaktadır...»

11 Ekim 1977 - IMF kredi vermek için, Dördüncü Beş Yıllık Planı görmek istedi.

14 Ekim 1977 - IMF heyeti ikinci MC'nin aldığı ekonomik önlemleri denetlemek için Türkiye'ye geldi.

5 Kasım 1977 - MC'nin yüzde 10 devalüasyon önerisini IMF az buldu.

16 Kasım 1977 - ABD'ye dönen IMF heyeti, istikrarlı bir hükümet için CHP-AP koalisyonu önerdi.

3 Aralık 1977 - Ecevit, «IMF'nin koşulları uygulanamaz» dedi.

31 Aralık 1977 - 2. MC Hükümeti düşürüldü.

4 Mart 1978 - IMF ile görüşmek üzere Türkiye heyeti ABD'ye hareket etti.

10 Mart 1978 - IMF ile bazı ekonomik hedefler tartışılmaya başlandı.

13 Mart 1978 - IMF ile anlaşmaya varıldı.

16 Mart 1978 - IMF ile imzalanacak niyet mektubu hazır. Anlaşmanın 23 Mart'ta imzalanması bekleniyor. Niyet mektubunda, IMF'nin Türkiye ekonomisini her üç ayda bir denetlemesi öngörülüyor.

28 Mart 1978 - IMF yetkilileriyle yaptığı görüşmeleri tamamlayarak Ankara'ya dönen Maliye Bakanı Müezzinoğlu, «IMF ile yapılan anlaşma ile Türkiye'nin beklediği yeşil ışığın yandığını» söyledi.

10 Temmuz 1978 - IMF Ara Konsültasyon Heyeti Ankara'ya geldi.

26 Ağustos 1978 - IMF kalkınma hızı ile ihracatta vergi iadelerini yüksek bularak, yeni koşullar öne sürüyor.

1 Eylül 1978 - IMF'nin tavrındaki belirsizlik sürüyor.

11 Eylül 1978 - Ankara, IMF'nin yeşil ışığını 20 Eylül'e dek bekliyor.

26 Ekim 1978 - IMF heyeti ile görüşmelere başlandı.

30 Ekim 1978 - Ecevit, «IMF toplumsal ve siyasal sorunları da dikkate almalı» dedi.

2 Kasım 1978 - IMF ile anlaşmaya varılamadı.

29 Kasım 1978 - IMF heyeti yeniden geldi.

* * *

Bu çok yoğun trafik arasında, CHP ağırlıklı hükümet, IMF'nin isteklerini bir bir yerine getirdi:

— Türk parasının değerini, değişik operasyonlarla yüzde 50 oranında düşürdü.

— Yatırımları durdurdu.

— Ücretleri dondurmak amacıyla önemli adımlar attı.

— Tarımsal ürünlerin fiyatlarını düşük tuttu.

— Kemerleri sıkma isteğini karşılamanın bir başka önlemi olarak yeni vergi tasarılarını meclislere sundu.

IMF NE İSTİYOR?

Peki ama, tüm bunlara karşın, IMF, CHP ağırlıklı hükümetin istediği «yeşil ışığı» neden yakmadı? Neden Ecevit Hükümeti'nin istediği taze parayı vermedi?

İlk olarak, IMF, CHP ağırlıklı hükümetin yaptıklarını yeterli görmüyor. IMF, yüzde 40 oranında yeni bir devalüasyon ve ücretlerin dondurulması girişimlerinin ulusal düzeyde gerçekleştirilmesini istiyor.

İkinci olarak, CHP ağırlıklı hükümet, Dördüncü Beş Yıllık Planda, kalkınma hızını yüzde 8.5 olarak öngördü. IMF, kalkınma hızının yüzde 3'ün üstüne çıkmasını istemiyor.

Üçüncü olarak, CHP ağırlıklı hükümetin Sovyetler Birliği ile imzaladığı üç yıllık bir anlaşma sonucu, iki ülkenin ticaret hacmi önemli oranda arttı. IMF, Türkiye'nin Sovyetler Birliği ve öteki sosyalist ülkelerle ilişkilerini geliştirmesine kesinlikle karşı çıkıyor.

Dördüncü olarak, IMF, Türkiye'nin ileri teknoloji kullanmasını ve gelişmiş kapitalist ülkelerin sanayi ürünleriyle rekabete girişmesini hatta AET ülkelerine tekstil ürünlerini satmasını bile istemiyor. IMF, bu nedenlerle, Türkiye'de Sovyetler Birliği'nin yardımlarıyla kurulan tüm sanayi projelerine karşı çıkıyor.

IMF, Kıbrıs sorununun emperyalizmin istemleri doğrultusunda hemen çözümünü istiyor.

Sonuncu olarak, IMF, politik arenada «güçlü bir hükümet» istiyor. Politik tartışmaların kesilmesini, ilerici güçlerin sesini soluğunu kesecek bir yönetimin işbaşına getirilmesini, en azından bir AP-CHP koalisyonu istiyor.

dünyadan

Antiterör yasalar kapitalizmin bunalımını hafifletemez

Avrupa Parlamentosu geçenlerde, Türkiye dahil, üye ülkelerin hükümetlerine bir çağrı-göndererek, **antiterör** yasaları biran önce çıkarmalarını istedi. Bu olay, Türkiye'de hükümetin, Faşizme Karşı Önlemler Paketi adı altında benzer yasalar getirmeye hazırlandığı bir döneme rastladı.

1970'lerin başından bu yana, kapitalist sistem derin politik bunalımlarla sarsılıyor. Hükümet değişiklikleri, erken seçimler, iktidarlarla muhalefetler arasında bir elin beş parmağıyla sayılabilecek oy farkına dayanan dengeler, azınlık hükümetleri, skandallar, hep bu bunalımın yansımaları. Ekonomik bakımdan iflas eden kapitalizmin derinleşen politik bunalımı, bunalımın yükünü taşımak istemeyen geniş emekçi yığınların hükümetlere, kurumlara karşı da güvensizlik beslemelerine neden oluyor.

Kapitalizmin emniyet sübaplarından olan sosyal demokrasi de artık etkinliğini yitirmiş durumda. Gerici-faşist iktidarların kendisine veremediklerini sosyal demokratların verebileceğini uman yığınlar, giderek hayal kırıklığına uğruyorlar. Öyle ki, ABD emperyalizminin has adamı Kissinger bile **«Ekonomik bunalımın en kötü sonucu halk yığınlarının hükümet etme organlarına olan güvenlerinin sarsılmasıdır»** diyor.

Böyle bir genel hoşnutsuzluk ve güvensizlik ortamında grevler, protestolar, yığın hareketleri, demokratik bilinçlenme yükseliyor. Kapitalizmin ekonomik olduğu kadar politik iflası ve sosyal demokrasinin çözüm getirememesiyle birlikte, kapitalist ülkelerde komünist ve işçi partilerinin etkinliği artıyor, demokrasi cephesi yeni güçler kazanıyor. İnsanın insanı sömürmesi, kapitalist düzenin devamını isteyenler, kitleleri istedikleri yöne çekmenin, kendi ömürlerini uzatmanın «yeni» yöntemlerini araştırıyorlar.

Bu «yeni» yöntemlerden biri de, aslında kapitalizmin bunalımının ürünü olan, kapitalist düzen tarafından beslenen faşist veya bireyci terörü ön plana çıkarmak, ardından antiterör yasalar getirmeye çalışmaktır. Ama dünyanın tüm demokratik güçleri, hele burjuvazinin bu türden yasalar getirmeye çalıştığı ülkelerin demokrat kamuoyu, antiterör yasaların ardında aslında tekelci burjuvazinin antidemokratik özlemlerinin bulunduğunu çok iyi anlıyor. Nitekim, antiterör yasaların sözkonusu olduğu tüm ülkelerde, Federal Almanya'da, İtalya'da, bu girişimler büyük tepki yarattı. Tüm ülkelerde demokratlar, özel yasalara gerek olmadığını, mevcut yasalarla da terörün önünün alınabileceğini, aslında tezgâhlanmak istenenin halk yığınları üzerinde antidemokratik baskılar kurmak olduğunu vurguladılar.

Kuşkusuz bunalımı aşmak için burjuvazinin özgürlükleri, demokrasiyi daha da kısıtlamaktan başka «yeni» bir yolu yoktur. Ne var ki, bir yandan işçi sınıfı hareketinin yükselmesi, demokratik cephelerin ve demokrasi güçlerinin gelişmesi ve sosyalist sistemin varlığı karşısında bu «yeni» yola başvurmak da hayli zorlaşmıştır. İşte kapitalist sistem böyle bir kıskaçta kıvranıp duruyor ve çözümü antiterör adı altında antidemokratik kısıtlamalarda arıyor.

Bu durumda kapitalizmin egemen olduğu ve kapitalist sisteme bağımlı ülkelerde komünistlere, sosyalistlere, demokratlara, ilericilere düşen görev, bunalımın sistemden kaynaklandığını geniş halk yığınlarına bıkmadan, usanmadan, yılmadan, korkmadan anlatmak; bunalımdan çıkışın somut yollarını göstermek; «yeni» yöntemler olarak getirilen antiterör yasaların niteliğini sergilemek; faşizme, militarizme, savaş kışkırtıcılığına karşı birleşmek, güçbirliği yapmaktır ●

Çin'de neler olu

ABD-ÇİN DİPLOMATİK İLİŞKİSİ EMPERYALİZMİN KONUMUNU GÜÇLENDİRMEYE YÖNELİKTİR

Teng

Çin halkı, «özgürlük duvarı» önünde

İki ülkenin diplomatik ilişki kurmaları, kesintiyle uğramış diplomatik ilişkilerini düzeltmeleri; anlaşmazlıkların barışçı yollarla çözümlenmesi, uluslararası yumuşama politikası ve çağımızda büyük bir kırım, eşi görülmemiş bir felaket olacak yeni bir dünya savaşının engellenmesi açısından olumlu karşılanacak, sevinilecek bir gelişmedir kuşkusuz. Ne var ki, bu genel ilkeyi somut gelişmelerden, tarafların niyetlerinden, dünya politikası içindeki yerlerinden, emperyalizme karşı tavırlarından soyutlamak günümüzde olanaklı değil. ABD'nin Çin Halk Cumhuriyeti ile diplomatik ilişki kurduğunu açıklaması, sorunu yeniden gündeme getirmiş durumda.

Bilindiği gibi ABD ve Çin, geçen yazdan bu yana diplomatik ilişki kurabilme yolunda gizli görüşmeler yürütmekteydiler. Tayvan (Milliyetçi Çin diye bilinir) sorunu, bu görüşmelerin ana maddelerinden ve en karmaşık noktalarından biriydi. Çünkü Pekin yönetimi, ABD ile diplomatik ilişki kurabilmek için, 1- ABD'nin Tayvan ile diplomatik ilişkisini kesmesi, 2 - İmzaladığı 24 yıllık askeri anlaşmayı yırtması, 3 - Ada'daki tüm askerlerini geri çekmesi koşullarını ileri sürüyordu. Üstelik de Pekin yönetimi, son onaylanan Anayasada, Tayvan'ın «kurtarılmasını» bir görev olarak koymuştu. Pekin yönetiminin Tayvan'ı topraklarına katmaktan vazgeçmesi için, emperyalizm, bu üç koşulu mutlaka yerine getirmek zorundaydı.

Pekin yönetiminin içine düştüğü ekonomik ve politik çıkmazı özellikle Mao sonrası politik kargaşayı «iyi» değerlendiren ABD; krediler, silahlar, Çin ordusunun modernleştirilmesi, çok uluslu şirketlerin Çin'de faaliyet göstermesi gibi istemlerin tam yerine getirilebilmesi için, diplomatik ilişkiyi zorunlu görüyordu. Ama ABD de Pekin yönetimine karşı koşullar ileri sürdü.

Bunlara göre: 1 - ABD, Çin ile diplomatik ilişki kurduktan sonra, Tayvan'a ekonomik ve askersel yardımda bulunmaya devam edecek, 2 - Tayvan'daki ABD sefareti kapandıktan sonra kurulacak olan ticari mümessillik sefaret görevlerini de yürütecek, 3 - Çin, Tayvan'ı ilhak etmeyeçek, 4 - Tayvan'ın 500 bin kişilik ordusu, dağıtılmadan aynen kalacaktı.

Bu kosullar ve karşı koşullar üzerindeki gizli görüşmeler nihayet geçen hafta sonuçlandı ve ABD ile Çin diplomatik ilişki kurduklarını açıkladılar.

ABD-ÇİN YAKINLAŞMASI DÜNYA BARIŞINI TEHDİT EDİYOR

ABD-Çin diplomatik ilişkisinin kurulduğunun açıklandığı ABD gazetelerinde, örneğin 18 Aralık 1978 tarihli «International Herald Tribune»da, SALT anlaşmasına ilişkin yorumlar da yer alıyor. Emperyalizmin kalemşörleri, Çin olgusuyla birlikte, dünya üzerindeki düzenin artık değişeceğinden söz etmeye başladılar. Sosyalist sistem, kapitalist ülkeler işçi sınıfı hareketi, ulusal kurtuluş savaşlarının birliğinin getirdiği yeni uluslararası ilişkilerin sona ereceğini ve emperyalizmin yeniden nüfuz kazanacağını iddia ettiler. Pekin yönetimi ile birleşmenin, bu bakımdan dünya çapında tarihsel bir önem kazandığını yazdılar.

Yine aynı tarihli «Herald Tribune» gazetesi, artık ABD'nin SALT-II anlaşması konusunda Sovyetler Birliği'ne dilediğini dikte ettirme gücüne kavuştuğunu yayıyordu. Yani emperyalizm, dünya barışının en kararlı ve en güçlü savunucusuna, Sovyetler Birliği'ne, Pekin yönetiminden güç alarak emperyalist dayatmalar dikte ettirebileceğini ileri sürüyordu. Emperyalist güçlerin tüm sözcülerinin ağzı da aynıydı.

Bu kadarı bile, ABD'nin ve emperyalist dünyanın Çin'den neler umduğunu, ABD-Çin diplomatik ilişkilerinin neyi amaçladığını ve Pekin yönetiminin dünyadaki yerini kesinlikle emperyalist kampın yanında belirlediğini ortaya koymak için yeterlidir.

Öteyandan ABD-Çin diplomatik ilişkisinin Güneydoğu Asya açısından çok önemli sonuçları bulunduğu da unutulmamalı. ABD ve Çin'in Tayvan sorununu çözdükten sonra, Güneydoğu Asya'da emperyalizmin lehine yeni girişimlere başlayacakları açık. Tayvan sorununun çözümü, ABD ile Çin'in, antisovyet, antikomünist temel üzerindeki girişim ve eylemlerini yoğunlaştırmalarına olanak sağlamış durumdadır.

Pekin yönetiminin Güneydoğu Asya'daki yayılmacı girişimlerinin tepkilere yol açması nedeniyle Tayvan adasının stratejik konumu giderek büyük önem kazanıyor. ABD ve Pekin yönetimi, böylece adayı ortak kullanmak, Gü-

Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti Başkanlık

DEMOKRATİK YEMEN'DE SEÇİMLER SONUÇLANDI

Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde 15 Aralık'ta yapılan ve seçmenlerin yüzde 90'ının oy kullandığı seçimlerde, Yüksek Halk Meclisi'nin 111 üyesi belirlendi. Yemen Sosyalist Partisi Merkez Komitesi üyeleri seçimleri kazandılar, böylece halk mevcut yönetimi onayladığını bir kez daha oylarıyla bildirdi.

Bulunduğu bölge emperyalizmin çıkarları açısından büyük önem taşıyan Demokratik Yemen halkı emperyalizme ve onun bölgedeki üydularına karşı güçlü ve yiğit bir savaşım verirken, biryandan da sosyalizmi kurmak için savaşıyor.

Savaş Yolu muhabiri Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti Başkanlık Konseyi Başkanı Başbakan ve Yemen Sosyalist Partisi Merkez Komitesi üyesi Ali Nasır Muhammed'e bazı sorular yöneltti.

YEMEN DEMOKRATİK HALK CUMHURİYETİ

- **Nüfus:** 1.750.000
- **Tarih:**
  - 1838 İngilizler'in Yemen'i işgal etmeleri
  - 1963 Güney Yemen Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin kurulması
  - 1967 Güney Yemen'in «Güney Yemen Halk Cumhuriyeti» adı altında bağımsızlığını ilân etmesi
  - 1970 Ülkenin adının Yemen Demokratik Halk Cumhuriyeti olarak değiştirilmesi
  - 1978 Emperyalist komploların yoğunlaşması, emperyalizmle uzlaşan, devlet başkanı Salem Rubey Ali'nin başarısız darbe teşebbüsü ve idamı
  - 1978 (13 Ekim) Yemen Sosyalist Partisi'nin kurulması

...yor?

Feng

Mao'ya saldırıların ılımlı ve dengede tutulmasının nedeni, eleştirilerin ...tüm sistemi sarsması ve halkın "dizginlenememesi" kuşkusu

neydoğu Asya'daki ulusal kurtuluş hareketine karşı girişimlerini bu adada bütünleştirmek olanağına kavuşacaklar.

Böylece Pekin yönetimi ve ABD, silahlanma yarışını kışkırtma, savaş kışkırtıcılığını körükleme girişimlerine diplomatik bir temel kazandıracaklar. Güneydoğu Asya halklarının kollektif güven sağlama girişimlerini birlikte baltalayacak, bölgede ortak provokasyonlara yönelebilecekler.

ÇİN'DE NELER OLUYOR

ABD ile Çin'in diplomatik ilişki kurdukları şu günlerde, Pekin yönetiminin politik bunalımı ve hizip bunalımı da yeni boyutlara vardı. Kültür Devrimi sırasında «görev» alanlara karşı başlatılan eleştiri kampanyası ve o sıralarda gözden düşenlerin itibarlarının geri verilmesi hareketi açık açık Mao'ya yönelmeye başladı. 1959 yılında Mao'nun bizzat görevden aldığı Mareşal Peng Teh-hua'nın itibarının geri verilmesiyle, bu gelişme yeni bir noktaya vardı. Mao'nun koruma - polislerinden Wang Tung-Hsing'den söz eden duvar gazeteleri, «bu haşaratı ezin» diyordu.

Pekin'deki Chang An Caddesiyle, Hsi Tan Sokağının birleştiği yerdeki «özgürlük duvarı» ateş püskürmeye başladı. Özellikle 1 Nisan 1976'daki gösterilere ateş açılması, halkın üzerindeki baskının artırılması ve rejinin askeri feodal diktatörlüğe dönüşmesi, Çin halkı tarafından anlaşıldığınca eleştiriliyordu.

4 Aralık 1978 tarihli Newsweek, gelişmeyi dikkate alarak şöyle diyordu: **«Mao'ya yönelen duvar gazetelerinin hükümet tarafından desteklenmediği belli. Fakat böyle bir girişim olursa, bu, kaplanın dizginlerini elden kaçırmak anlamına gelir, onu sonra kimin dizginleyebileceği de büyük sorun olur. Mao'ya yönelen bir saldırı, tüm sisteme yönelik köklü soruların doğmasına yolaçabilir.»** Yani Newsweek, açık açık Mao'nun eleştirilmesinin Pekin yönetimini müşkül duruma düşürmesinden korkuyor. Nitekim bu korku Pekin yönetimince de paylaşılıyordu ki, duvar gazeteleri hemen kaldırılıverdi.

Bugün Pekin yönetimi içindeki hizipler savaşında, Mao'nun yanılmazlığı savı ile Mao'nun çok ya da az hatalı olduğu karşıt savlarını savunanlar birbirlerine girmekteler. Bu hizipler, Çin'deki bunalımın, Çin ekonomisininigeri kalmışlığının suçunu aynen burjuva politikacıları gibi, birbirlerine yüklemekteler. Emperyalizmle, faşizmle işbirliği konusunda ise aralarında da belirgin bir görüş farkı yok. Hiziplerin birinde yeralan Teng emperyalizmle ilişkileri kotarırken, diğer uçta, ÇKP Başkanı Feng, ABD-Çin diplomatik ilişkilerinin kurulduğunu büyük bir heyecanla açıklıyor.

Hizibin bir ucu ülkenin işgücünü, Çin pazarını ve Çin halkını emperyalizme buyur ederken, diğer ucu askeri feodal diktatörlüğün güçlendirilmesini istemekte. Çin'de bugün, «Çin işi» antidemokratik uygulamaların sürdürülmesini isteyenlerle Batı tipi antidemokratik yöntemlerin getirilmesini savunanlar birbirine girerken, olan, Çin halkına oluyor. Dünya barışı ise, hiç de küçümsenmeyecek bir tehlikeyle karşı karşıya.

• Cezayir'de kollektif yönetim komitesi kuruldu

Cezayir Devrim Komuta Konseyi tarafından yapılan açıklamada, Başkan Bumedyen'in sağlık durumu nedeniyle, ülkenin 4 kişilik bir komite tarafından yönetileceği bildirildi. Yapılan açıklamaya göre, Cezayir'de yürütme görevini devralan sorumlular şunlar: Savunma Bakanlığı ve Ordu sorumlusu olarak Vahran Bölgesi Komutanı Yarbay Şazili Bin Cedid, Dışişleri sorumlusu Dışişleri Bakanı Abdülaziz Buteflika, parti sorumlusu Ulusal Kurtuluş Cephesi Partisi Yürütme Meclisi Sekreteri Muhammed Salah Yahyahi ve iç güvenlik sorumlusu Ulaştırma Bakanı Ahmet Diraya.

• Tunus'ta gerici baskılar yoğunlaşıyor

Habib Aşur

Tunus Millet Meclisi, Tunus İşçi Sendikaları Federasyonu Genel Sekreteri El Habib Aşur'un ve iki yardımcısının parlamento üyeliklerini kaldırdı. Tunus Devlet Güvenlik Mahkemesi, hayat pahalılığı ve işsizlik nedeniyle Tunus'da geçen yaz aylarında büyük işçi gösterilerinin yapılmasından sendika yöneticilerini sorumlu tutarak Aşur'a 10 yıl hapis cezası vermişti.

Dünya Sendikalar Federasyonu, kararı bir bildiriyle kınarken, dünya emekçilerini, Tunus sendika liderleriyle ve Tunus işçileriyle dayanışmaya çağırdı. Bilindiği gibi Tunus'ta ilericiler ve işçiler üzerindeki baskılar yoğunlaşarak sürüyor.

• Viyana görüşmelerinin 16. dönemi kapandı

Orta Avrupa'da kuvvet ve silah indirimi görüşmelerinin 16. dönem toplantısı, NATO'nun tavrı nedeniyle hiçbir sonuç alınamadan kapandı. Bilindiği gibi sosyalist ülkeler, bu dönem toplantısı sırasında Avrupa'daki karşılıklı güçlerin 900 bin kişiyle sınırlandırılması, yeni kuvvet artırımına gidilmemesi yolunda yapıcı öneriler getirmişlerdi. NATO tarafının bu önerileri kabul etmeyip, hâlâ sosyalist ülkelerin daha fazla güç ve silah bulundurmaları istedikleri yolundaki uydurmaları, görüşmeleri kimin kesintiye uğrattığını açıkça gösteriyor.

• MPLA-Emek Partisi yönetiminde değişiklikler yapıldı

MPLA Emek Partisi Merkez Komitesi Plenumu olağanüstü toplanarak parti içindeki küçük parjuva eğilimleri temizleme kararı aldı. «Journal de Angola» gazetesi ile radyo-televizyon sorumluları değiştirildi. Bazı hükümet organlarının ülke içlerine taşınması kararının alındığı plenum toplantısında, eyalet komiserlerine bakanlık ünvanı verildi. Başbakan ve Başbakan yardımcıları görevlerinden alındı, başsavcılık devlet başkanlığına bağlandı.

MLPA Emek Partisi plenumundan sonra yapılan açıklamada, partinin yeni kararlarla daha güçlü ve daha yetkin kılındığını, Angola halkının savaşımını kararlı bir biçimde yürüttüğü belirtildi.

...Konseyi Başkanı ve Başbakan ALİ NASIR MUHAMMED'le bir konuşma.

«Devrimlerin karşısındaki iki tehlike, gerici sağ ve oportünist sol tehlikedir»

SAVAŞ YOLU: Türkiye'de ilericiler, Demokratik Yemen'de gelişmeleri ilgiyle izlediler, izliyorlar. Ülkenizdeki son gelişmelerle ilgili olarak kısa bilgi verir misiniz?

Ali Nasır Muhammed — Bizce ülkemizde meydana gelen olaylar doğaldı. Bilindiği gibi devrimler genellikle iki tür tehlike ile karşılaşırlar. Bunlardan ilki gerici sağ, diğeri oportünist, bozguncu sol tehlikedir.

Birincileri 22 Haziran 1969'da ilerici kanat tarafından devrimci kadrolardan safdışı edilmişlerdi. Bunlar, ulusal bağımsızlığı yalnız milli bayrağın göndere çekilmesi ve milli marşın çalınması olarak anlıyorlardı. Bunlar emperyalizmin işbirlikçileri ile işbirliğini sürdürmek ve emperyalistlerin ülkemizdeki çıkarlarını korumak ve onun varlığını dolaylı olarak sürdürmek amacındaydılar.

22 Haziran 1969'dan sonra bilimsel sosyalizmin çizdiği sınırlar çerçevesinde ulusal demokratik devrim aşamasına geçildiğinde bu kez sol tehlikeyle karşı karşıya kaldık. Bunlar ulusal sorunlarımıza sahip çıkıyor, devrimci slogancıları ve ilkeleri benimser görünüyor oysa pratikte tüm bunlara karşı davranıyorlardı.

Ülkede bilimsel sosyalizmin ilkeleri ışığında ve ulusal öz koşullarımızı göz önünde bulundurarak sosyalist bir partinin kurulması aşamasına gelindiğinde Salim Rubey Ali liderliğindeki bu grup yaklaşan tehlikeyi anladı. Bu nedenle bunlar örgütte ve yönetimdeki sahip oldukları merkezleri kullanarak toplumun ekonomik ve toplumsal gelişmelerini baltalamaya çalıştılar. Politik örgütümüz yetkilerini sınırlamak ve gerektiğinde bu yetkileri ellerinden almak için harekete geçti.

İç cephenin sağlamlığı devrim ilkelerine inanmış askeri birliklerimizin ve halk milislerimizin uyanıklığı bu arada tüm örgüt üyelerinin örgüte sahip çıkmaları sonucu komplo sonuçsuz ve başarısız kılınmış, emperyalistlerin Yemen'e geri dönme planları suya düşmüştü. Devrim korunmuş, partinin kurulması aşaması gerçekleşmişti. 13 Ekim 1978'de Yemen Sosyalist Partisi'nin kuruluduğu bildirildi. Ancak gerici ve emperyalist güçler bize karşı olan saldırılarını daha da yoğunlaştırmaktadırlar. Onlar Kuzey-Güney çatışmasını körüklemek ve devrimci gelişmemizi baltalamayı ve durdurmayı amaçlamaktadırlar. Ancak biz yaşantımızın her alanında bilimsel ve gerçekçi adımlarla ilerleyeceğiz. Biz her zaman devrimi ve kazanımlarımızı koruma uyanıklılığını gösterme yeteneğine sahibiz. Bizimle birlikte bu savaşımımızda başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm sosyalist ülkeler, yani gerçek dostlarımız yer almaktadır.

SAVAŞ YOLU: Batılı emperyalist ve maocu basın sizi, Yemen'i Sovyetler'in bir üssü haline getirmekle suçluyorlar. Bu savlarla ilgili görüşlerinizi açıklarken Sovyetler Birliği ile olan ilişkilerinizin hangi düzeyde olduğunu anlatır mısınız?

Ali Nasır Muhammed — Evet, Sovyetler Birliği, demokrasi bağımsızlık ve toplumsal ilerleme savaşımı veren tüm halkların samimi dostudur. Sovyetler'in politikasında işbirliği ilişkilerinde üs isteme veya ön koşul diye bir şey yoktur, olamaz. Bu arada Sovyetler'in bizdeki en büyük «üs» sünün ne olduğunu da öğrenmek ister misiniz? Söyleyeyim.

Bu tüm Yemen topraklarının tarıma elverişli hale getirilmesi ve Yemenli çiftçiye verilmesi projesidir.

Batı'lı ve maocu basının dediklerine gelince bu çok gülünçtür. Ancak bunu garipsememek gerekir. Çünkü onların görevi bize ve bizim yolumuzu seçenlere saldırmaktır.

Sovyetler Birliği ile olan ilişkilerimize gelince, bu ilişkiler gün geçtikçe her alana yayılarak gelişmektedir. Biz bu ilişkilerin devriminizin doğal müttefiki olan Sovyetler Birliği ve diğer sosyalist ülkelerle en iyi düzeye varması için çaba harcamaktayız.

Başdüşmanın saldırı stratejisi nasıl püskürtülecek?

BELİRLEYİCİ OLAN YIĞINLARIN SAVAŞIMI VE DEMOKRASİ GÜÇLERİNİN BİRLİĞİ

Memlekette toprak ağaları ile sarmaşan, emperyalist tekeller ile bağlaşan, holdingciliğe, tekelciliğe yükselme, finans oligarşiye dönüşme, devleti ele geçirme süreci içinde olan ve militarist klikle bütünleşen büyük burjuvazi hüküm sürüyor...»

Türkiye halkının ulusal ve toplumsal kurtuluşunun önündeki baş engel böyle saptanmış, bu engelin aşılmasının yolu da belirlenmiştir: **Objektif çıkarları başdüşmanla çelişen tüm sosyal sınıf ve tabakaların ortak çıkarları doğrultusunda, başdüşmana karşı ortak savaşımının örgütlenmesi.**

Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşması için yürütülen savaşım bunu amaçlıyor. Günümüzde Türkiye'de işçi sınıfının stratejik hedefi, kendi öncülüğünde böyle bir cepheyi gerçekleştirerek, yığınların savaşımı yoluyla ileri demokratik bir düzeni kurmaktır.

Bu stratejinin iki temel halkası vardır: işçi sınıfı dışında kalan kesimlerle işçi sınıfının bağlaşıklığının gerçekleşmesi ve sonucu belirleyecek etmen olarak, yığın eyleminin örgütlenmesi. Birbirine sıkı sıkıya bağlı bu iki halkanın merkezinde, açıktır ki, işçi sınıfının politik hareketi yeralmaktadır. Ülkenin bunalımdan çıkmasının, sömürü ve baskıya son verilmesinin yolu buradan, yani işçi sınıfının politik hareketinin, diğer kesimlerin politik ve toplumsal temsilcileriyle bağlaşıklığını gerçekleştirmesinden ve yığınların savaşımına, yığın eylemlerine öncülük edebilmesinden geçiyor.

BAŞDÜŞMANIN STRATEJİSİ

Son yılların gelişmeleri bu yolda önemli ilerlemeler kaydedildiğini gösteriyor. Başdüşman da bunun bilincindedir. Onun, kendi tarihsel sonunu geciktirmek için başvurduğu tüm girişimler işçi sınıfının stratejisine bağlı olarak belirlenir. İşbirlikçi tekelci burjuvazi böylesi bir ortamda, ikili bir amaç güdüyor: İşçi sınıfının politik öncüsünün objektif bağlaşıklıklarından yalıtlanmasının sağlanması ve TKP'nin yığınlar içinde kök salmasının, yığın eylemlerine öncülük etmesinin engellenmesi. Ülkemizin en diri, en yaratıcı ve tek geleceğe açık politik gücü olan ve uluslararası proletaryanın Türkiye'deki kolunu temsil eden hareket bu yolla etkisizleştirilmek, başdüşmanın geleceği böylece güvence altına alınmak isteniyor.

Kısaca, işbirlikçi tekelci burjuvazinin saldırısı şöyle somutlanıyor: Açıktan, yoğun antikomünist kampanyayla TKP'ye saldırmak, onu yığınlardan soyutlamaya çalışmak; onunla diğer ilerici güçlerin, CHP'nin, TİP'in, diğer sosyalist partilerin, ilerici yığın örgütlerinin arasını açmaya, bu güçleri Parti'ye karşı düşürmeye çalışmak; yığın eylemlerini durdurmaya çabalamak; yığın örgütlerinde etkinlik kurulmasını önlemeye çalışmak...

DÜŞMAN HER YOLA BAŞVURUYOR

Bu yolla; hem Ulusal Demokratik Cephe'nin oluşması, hem onun temel varoluş biçimi ve temel silahlarından olan yığın eyleminin gelişmesi; hem de, Ulusal Demokratik Cephe ve yığın eyleminin gelişmesi ile diyalektik bir bağ içinde Türkiye Komünist Partisi'nin güçlenmesi engellenmeye çalışılıyor. Doğrudan TKP'ye saldırılarak UDC'nin ve yığın eyleminin gelişmesi, UDC ve yığın eylemi engellenmeye çalışılarak TKP'nin güçlenmesi önlenmek isteniyor. Her üç olgu arasındaki diyalektik bağ, başdüşman tarafından çok iyi kavranmış durumda.

Bunun için her yola başvuruluyor. Faşist saldırının sivri ucu işçi sınıfı hareketine, onun öncü örgütüne yöneliyor. Burjuvazinin tüm borazanları, memleketteki her olumsuzluğun sorumlusu olarak komünist hareketi göstermeye çabalıyor. TKP hâlâ illegal çalışmaya mahkum edilmek isteniyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi 141-142' ye sıkı sıkı sarılıyor.

Sağ sosyal demokrasi bu saldırılarda özgül bir görev üstleniyor. Başdüşman, yığınların gözünde ilerici, halktan yana bir görünüm kazanmış olan sağ sosyal demokratları işçi sınıfı hareketine karşı çevirerek bir taşla iki kuş vurmak, hem yığınları TKP' den uzaklaştırmak, hem de sosyal demokrasi ile komünistlerin arasına kama sokmak istiyor.

Maocular ve diğer sapık akımlar aynı amaca seferber ediliyor. Özellikle Pekin'ci maocular besleniyor, palazlandırılıyor, kendilerine sayısız olanaklar sağlanıyor ve işçi sınıfının öncü örgütü üzerine salınıyor.

Kısaca işbirlikçi tekelci burjuvazi, MHP'siyle, ülkücü örgütleriyle, Tercüman'ıyla, Demirel'iyle, CHP'nin sağ kanat yöneticileriyle, maocusu, Aydınlık'ıyla dört bir koldan saldırıyor; kimi zaman kanla ateşle boğmayı, kimi yerde en ince antikomünizmle vurmayı deniyor.

YIĞINLARIN SAVAŞIMI

Böyle bir gidişte, belirleyici faktör yığın eylemleri, yığınların savaşımı olacaktır. Başdüşman bunun için hem yığın eylemini engellemeye, hem de TKP'yi yığınların olduğu her yerden uzak tutmaya çabalıyor. Bu onun TKP'yi karşısında gördüğü ilk günden beri uygulayageldiği politikasıdır. Bugün Türkiye'de «demokratik yığın örgütleri» diye adlandırılan örgütler etrafında koparılan bilinçli fırtına bu politikadan kaynaklanıyor. Amaç gene ikilidir. Genel olarak bu örgütler, **yığınlar eyleme girmesin** diye battal edilmek, dağıtılmak, parçalanmak isteniyor; ikinci olarak **yığınlar**, başdüşmanın temellerini sarsacak **doğru bir eyleme girmesinler** diye, TKP'nin bu örgütlerde etkinlik kazanması önlenmek isteniyor. DİSK'de TÖB-DER'de, KÖY-KOOP'da koparılan fırtınalar, düzenlenen ince tuzaklar, Maden-İş'e her koldan açılan yaylım ateşi, İGD'yi, İKD'yi boy hedefi yapma çabaları hep bu stratejiden kaynaklanıyor.

Yığın örgütlerinde girişilen tertiplerde, gene, komünistlerle sosyalistlerin, sosyal demokratların arasına kama sokma çabaları özel bir önem taşıyor ve sağ sosyal demokratlar burada özel bir görev üstleniyorlar. Sağ sosyal demokrat yöneticiler, CHP'nin yeni üye olduğu Sosyalist Enternasyonal'in, üyelerine koyduğu komünist partileriyle işbirliği yapma yasağına uygun davranıyor. Ama bu tutum, CHP tabanının çıkarlarıyla ve doğal sınıfsal eğilimleriyle doğrudan çelişiyor. Bu çelişki bu liderleri güç durumda bırakıyor.

SALDIRI YOĞUNLAŞIYOR

Günümüzde faşist tehlike canlıdır. Antikomünist saldırı yoğunlaşmaktadır. Özellikle son dönemde yeni bir sertlik kazanmıştır. Faşist hareket terörünü, cinayetlerini belli bir hedefe yöneltmeyi artırmıştır. Maden-İş'e ve diğer sınıf sendikalarına, gerek kimi DİSK yöneticilerinden, gerekse sağ sosyal demokrat-maocu-sarı sendikacı bağlaşıklığından gelen saldırılar görülmedik boyutlara ulaşmıştır. TÖB-DER'de durum ortadadır. KÖY-KOOP'da yoğun bir antikomünist kampanya başlatılmıştır. İGD'ye faşist-maocu saldırısı artmıştır; örgütün şubeleri ardarda kapatılmaktadır.

Bunalımdan çıkış yolu bulamayan işbirlikçi tekelci burjuvazi, faşizmi iktidara getirmeye çabalıyor. Faşizmin karşısındaki en büyük engel yığınlardır, yığınların savaşım potansiyelidir. Yığınlar ancak örgütlenmişlerse ve bilinçli bir öncüye sahiplerse bu potansiyeli açığa çıkarabilir, enerjilerini seferber edebilirler. İşte başdüşmanın anlatageldiğimiz saldırıları, yığınları öncüsüz bırakmaya, yığın örgütlerini dağıtarak, antifaşist direniş olanaklarını zayıflatmaya yöneliktir. O zaman, bunalımlarını faşizm ile aşma denemesine girişme olanağı bulabileceklerdir. Bunalımın bu yolla da aşılamayacağı aslında açıktır, ama önlerinde pek fazla almaşık yoktur.

DOĞRU YOL VE BİR UYARI

Tüm bu saldırılar karşısında izlenecek tek doğru yol, işçi sınıfının savaş yoludur. Bu savaşımı daha canlı, daha hızlı, daha etkince yürütmektir. Bu savaş yolu **sonuç alıcı** bir yol olduğu için tıkanmak isteniyor. Buna izin verilemez.

Bu arada bir noktaya da dikkati çekmek gerekir. Sağ sosyal demokrat önderlerin, işbirliğine yanaşmayan, kimi zaman antikomünizmi körükleyen tutumları, ilerici güçleri, sosyal demokrasiye karşı ilkesel tutumlarından vazgeçmeye tahrik etmemelidir. İşbirlikçi tekelci burjuvazi CHP ile, geniş CHP'li yığınlarla komünistlerin arasının açılması için bunca çabalarken, aşırı dikkatli olmak gerekiyor. Örneğin 1930'lar Almanya'sında Weimar Cumhuriyetinde, Hitler faşizminin iktidara gelmesinde, sosyal demokrat liderlerin ihaneti, bunların tekellerle uzlaşmayı işçi sınıfı ile faşizme karşı birleşmeye yeğ tutmaları belirleyici rol oynamıştır. Ama onlar bu ihanet ve uzlaşma politikasını sürdürürken, Alman komünistleri de sosyal demokrasiye sosyal-faşist tanımlaması ile yaklaşma hatasına düşmüşlerdir. Daha sonra Alman Komünist Partisi bu tavrın özeleştirisini yapmış, sosyal-faşist tanımının yanlışlığını belirtmiştir.

CHP'ye karşı izlenen esnek politika böyle tarihsel olguların ışığında değerlendirilmelidir.

YIĞINLARIN İÇİNDE KÖK SALMAK

Bütün bu koşullarda yığın eylemlerini bilinçlice geliştirmek belirleyici bir önem kazanıyor. Bu yolda küçümsenemeyecek adımlar yurdun dörtbir yanında atılıyor.

İkinci olarak, bıkmadan usanmadan, aceleciliğin umutsuzluğuna kapılmadan, UDC yolunda kalıcı adımlar atmak; köyde, kentte, fabrikada, mahallede tüm ilerici güçleri eylem içinde birleştirmek için çalışmak gerekiyor.

Halka «umut» diye tanıtılan sosyal demokrasinin, sağ sosyal demokrat liderlerin elinde ve kapitalist bunalım karşısında hızla yıpranması koşullarında, yığınların umutsuzluğa kapılmasını; MC partilerinin, dolayısıyla faşizm tehlikesinin güçlenmesini önlemenin, yani **gerçek bir iktidar alternatifi** oluşturmanın ve başdüşmanın tüm stratejilerini boşa çıkarmanın yolu bu ikili savaşımdan geçiyor: yığınların içinde kök salarak onların haklı istemleri ve çıkarları uğrundaki savaşımlarına öncülük etmek ve tüm ulusal, demokratik güçlerin birliği için savaşmak!

Antikomünizmin tüm biçimlerini etkisizleştirmenin de tek yolu budur.

TİYATRO

Devlet Tiyatroları'nda ilk kez Maksim Gorki'den bir oyun sergileniyor

Devlet Tiyatroları'nda ilk kez Maksim Gorki'nin bir oyunu sahneleniyor. **«Güneşin Çocukları»**, Gorki'nin ilk tiyatro denemesi. Can Yücel'in Türkçeleştirdiği oyunun yönetmeni ise Kerim Afşar.

Daha önceki haftalarda Bursa ve İstanbul'da da sergilenen oyun Cuma ve Pazar günleri Ankara Büyük Tiyatro'da gösterilerini sürdürüyor.

Öteyandan Devlet Tiyatrosu'nun oyunlarını, İstanbul'da daha geniş halk kesimlerinin izleyebilmesi için yeni girişimlerde bulunulduğu bildiriliyor. Kartal ve Bakırköy bölgelerinde de, önümüzdeki aydan başlayarak, tiyatro gösterilerinin yapılabilmesi için, ön görüşmeler sürdürülüyor.

«Güneşin Çocukları»ndan bir sahne

AST, Brecht'in bir oyununa başlıyor

Ankara Sanat Tiyatrosu 16. yılını kutladığı şu günlerde yoğun bir çalışma içinde. Bertold Brecht'in **«Tak-Tik» (Yuvarlak Kafalılarla-Sivri Kafalılar)** adlı yapıtını hazırlıyor. Can Yücel'in Türkçeleştirdiği bu oyunda, faşizmin küçük burjuvazi ve köylülükte taban kazanışı ve ırkçı demagojisi ele alınıyor.

Tak-Tik'i Rutkay Aziz yönetiyor.

SİNEMA

FIRATIN CİNLERİ

Yönetmen : Korhan Yurtsever, **Öykü:** Osman Şahin, **Senaryo :** İhsan Yüce, **Müzik:** Cahit Berkay, **Görüntü:** Salih Dikişçi, **Oyuncular:** Betül Aşçıoğlu, Aytaç Arman, Tugay Toksöz, Nurhan Nur.

Geçen yıl Antalya Sanat Şenliği'nde üçüncü en iyi film olarak ödüllendirilen «Fıratın Cinleri» sinemalarda gösterilmeye başlandı. Yönetmenliğini Korhan Yurtsever'in yaptığı film Doğu Anadolu insanını anlatmaya yönelik bir çalışma görünümünde.

Genç yönetmenin ilk filmi olan Fıratın Cinleri bugüne değin ister sinema ister yazın alanında olsun hayli işlenmiş olan bir yöreyi anlatıyor bize. Ama bu yöreyi bu kez oldukça çarpıcı bir görüntü içinde izliyoruz. Söz gelimi doğum sahnesi ile ekinlerin yanma sahnesi bu anlatımın tipik bölümleri. Ancak Yurtsever, belki de filmin ticari yönünü düşünerek bu bölümleri alabildiğince uzun tutmuş. (Nitekim Antalya Sanat Şenliği'nde yabancı konuklar filmin bu etnolojik yanıyla fazlasıyla ilgilenmişlerdi) Olaylar böylesi çarpıcılıkta sergilenirken, tiplerin yüzeysellikten kurtarılamamış olması ve son bölümde verilmek istenen sosyal içerikli mesajın görüntülerde inandırıcılık kazanamaması filmin aksayan yönlerinden. Herşeye rağmen, film, sinemaya meraklı olanlar için seyredilmesi gereken bir film

Emperyalist dünyada sürdürülen Vietnam düşmanı kampanyadan yerli tekelci basın da geri kalmadı

Vietnam'ın, Pekin yönetiminin, antisovyetizme ve bölgede savaş kızıştırmaya yönelik politikası karşısında açık ve kesin tavır almasından bu yana, emperyalist dünya basınında Vietnam hakkında, yalanla, iftiralarla, karalamalarla dolu haberler yoğunlaştı. Kapitalist Avrupa ve Amerika'nın Stern, DerSpiegel Match, Newsweek, Time, vs. gibi dev tirajlı dergi ve günlük gazetelerinde bu Vietnam düşmanı kampanyanın hemen hemen aynı kalemden çıkmış yazılarla, aynı fotoğraflarla ve hep aynı günlerde yoğunlaştırılması, işin dikkat çekici yanını oluşturuyor.

Tek sesli, tek merkezli anti-Vietnam kampanya yanında, son günlerde, yine tek sesli vetek merkezli bir diğer kampanya emperyalist basın tekellerinin çok renkli dergilerinin sayfalarını ve kapaklarını süslüyor: Kanlı Şah ailesinin ve «zavallı» imparatoriçe Farah'ın acıları ve ne iyi insancıklar olduklarının uzun uzun anlatılması...

Emperyalist basın tröstleri böyle davranır da hiç bizim büyük tirajlı tekelci basın ve gerici besleme basın geri kalır mı? Devrimden ve Vietnam'ın birleşmesinden önce Güney Vietnam'da büyük servetler elde etmiş, halkı soyup soğana çevirmiş olan zenginler; ve halk düşmanı, eli kanlı, işbirlikçi büyük bürokratlar, beraberlerinde altınları, mücevherleriyle, kapitalist ülkelerde «alışmış oldukları hayatı» sürdürmek için Vietnam'dan kaçarlarken gemileri Malezya sahillerinde kazaya uğrayınca, Türkiye basınında da bu haber, tıpkı yabancı ağabeylerinde olduğu gibi günlerce, büyük fotoğraflarıyla yer aldı. Üstelik de, haber tekrarlamamaya, bir yerde çıkmış bir haberi bir daha vermemeye çok dikkat eden bununla da övünen bu büyük tirajlı gazetelerde aynı fotoğraf ve aynı haberin üç kez üst üste yayınlandığı bile görüldü. Bu yayın, aynı haber evrile çevrile tam bir aydır sürüyor. Vietnam halkının milyonların on yıllar boyu süren ve tüm dünyanın saygısını uyandırmış olan bağımsızlık savaşı o savaş sırasında çektiği en korkunç en insanlık dışı acılarıyla hiç ilgilenmeyen basınımızın, «mülteci» adını verdiği, eli ve geçmişi kanlı, keseleri dolgun, çoğu vatan haini birkaç yüz Vietnam'lının «acıları»yla böylesine ilgilenişi gerçekten yürek paralayıcıydı.

Ancak bu çok ilgi çekici yayın ve bir benzeri olan Şah ailesi övgüsü, tekelci basının ve gerici besleme basının «merkeze» bağlı bulunduğunu enformasyon (haberleşme) emperyalizminin bir halkası olduğunu da çok güzel ortaya koydu.

TV'DE İKİNCİ KANAL ZORLAMASI TEKELLERİN PAZAR ZORLAMASIDIR

TV'de ikinci kanala geçilmesi planda yer aldı. Oysa DPT, daha önce, önümüzdeki beş yıllık plan döneminde TV'de gerek ikinci kanala geçilmesinin gerekse renkli yayına başlanmasının öngörülmediğini belirtmiş, hükümetteki plan üzerine görüşmelerde de bu eğilim benimsenmişti. Bütün bu gelişmeler öncesinde ise yıllardan beri TV alıcısı üreten tekeller gerek renkli yayın gerekse ikinci kanal için yoğun bir kampanya südürüyorlardı.

CHP ağırlıklı hükümet döneminde ikinci kanal tartışmaları sürürken bazı TV tekellerinin ikinci kanallı alıcı reklamları gazetelerde yarım sayfa boyunda yer almaya bile başlamıştı.

Tekellerin hesabı açık. Önümüzdeki dönemdekalkınma hızının sıfır noktasına kadar gerileyeceğini, yatırımlarda belirgin düşme olacağını ve devalüasyanlar yüzünden ithalat ikamesine dayanan tüketim mallarının fiyatlarında patlamalar olacağını bilmek için falcı olmak gerekmiyor. Bu olumsuz gelişmeler, kuşkusuz geniş halk yığınlarının tüketim gücünü düşürecek. Üstelik de TV aracı açısından Türkiye'de bir doygunlaşma noktasına erişildiği, yeni TV alıcıları bulmanın güç olacağı da biliniyor. O zaman ne yapmalı da TV tekelleri tatlı kârlarını sürdürebilmeliler? Sorunun cevabı: yeni bir tüketim ihtiyacını zorlamak...

Yani ikinci kanalı izleyebilecek yeni TV alıcıları almaya özendirmek.

İşte ikinci kanalın hükümet tarafından benimsenmesi ve plana da girmesi böyle bir zorlamanın sonucu oldu. Yani tekellerin fendi plancıları yendi.

Peki TV'de ikinci kanala geçilmemeli mi?

Tek kanaldan bugün nasıl yararlanıldığı, nasıl sık sık «vakit doldurma» programlarıyla geçiştirildiği bilindiğine, izlendiğine göre, ikinci kanala geçmezden ve tekellerin bu konudaki istemlerine boyun eğmezden önce, mevcut tek kanalın nasıl daha dolgun, daha eğitici, kültürel düzeyi yükseltici olacağı düşünülse çok daha iyi olurdu.

KİTAP

İlericinin Hukuk Kılavuzu

- *Av. Ali Galip Yıldız*
  Av. Turgan Arınır
  224 Shf. 40 TL.
  KONUK YAYINLARI

Öyle kitaplar vardır ki, yararı boyundan büyüktür. Türkiye'de ilericilerin, devrimcilerin, yurtseverlerin, adliye, mahkeme kapılarından ayrılamadıkları bilinen gerçek. Böyle durumlarda ne yapılması gerektiği, nasıl kendi kendinin avukatı olunabileceği, yolun yordamın ne olduğu ise o kadar iyi bilinmiyor. İşte Konuk Yayınevi'nin yayınladığı, iki avukat tarafından hazırlanmış «İlericinin Hukuk Kılavuzu» bu konuda bulunmaz bir kaynak. Mutlaka el altında bulundurulması gereken bir kitap.

İÇİŞLERİ BAKANI'NI GÖREVE ÇAĞIRIYORUZ

Savaş Yolu'na baskılar daha çıkmadan başladı

Katiller ellerini kollarını sallayarak gezerken yasal afişleme suç mu sayılıyor?

Afişleme sırasında polisi kışkırtan telsizin başında kim vardı?

Savaş Yolu, daha çıkmadan bir şehit verdi. Gazetemizin ilk Yazı İşleri Müdürü Ali İhsan Özgür, henüz gazetenin hazırlıkları yapılırken, ilk sayıyı bile görmeden kahpece katledildi. Şimdi Ali İhsan'ın katilleri sokaklarda dolaşıyor. Hem de ellerini kollarını sallaya sallaya. Katilleri bulmakta hiç de gayret göstermeyen yetkili ve sorumlular ise, **Savaş Yolu**'na yeni saldırılar peşindeler. En azından saldırıları önlemek için hiçbirşey, hatta görevlerini bile yapmıyorlar.

Savaş Yolu Haftalık Gazeteniz, daha bayilere gelmeden, baskı mürekkebi kurumadan, örgütlü, planlı bir saldırıya uğradı. Geçtiğimiz hafta, özellikle de Cumartesi günü İstanbul'da, Ankara'da, Diyarbakır'da, Batman'da, Bursa'da, Çaycuma'da, Eskişehir'de, Kırşehir'de ve hemen hemen tüm il ve ilçelerimizde **Savaş Yolu**'nun duyuru afişlerini asanlara polis bugüne kadar hiçbir afişlemede görülmedik şekilde saldırdı. Afiş yapıştıran gençlere ateş açıldı, afişler yırtıldı. Çeşitli il ve ilçede 500'e yakın genç gözaltına alındı, dövüldü, işkence gördü. İstanbul'da İGD Eminönü Şubesi basıldı. **Savaş Yolu** afişi arandı. Buradan 60 genç gözaltına alındı. İstanbul'da gözaltına alınanların sayısı 250'ye ulaştı. Gözaltına alınanlar arasında iki avukat da vardı.

Kırşehir Savcılığı, **Savaş Yolu**'nu daha kente gelir gelmez toplattı. Polisler **Savaş Yolu** afişlerini bekçilere yırttırdılar.

İşçi sınıfının, emekçi halkın örgütlü gücünün sesi, başından kısılmak istendi. Ama bütün engellemelere karşın, afişleme sürdü ve **Savaş Yolu** tüm yurda dağıldı. Daha ilk günden yurdun dört bir yanından bayilerde tükendiği haberleri ulaştı.

Savaş Yolu'na saldırı örgütlü ve merkezi planlıydı. Bunun en somut kanıtlarından biri İstanbul'da görüldü. Afişlemenin yapılacağını haber alan Emniyet, bütün ekiplerini seferber etti. İstanbul'un bütün semtlerinde yapılan afişlemeye polisler aynı anda saldırdılar. Afiş asan gençler silahsızdı ama üzerlerine ateş açtılar. Yakaladıkları gençleri odunlarla, demir çubuklarla dövdüler.

İstanbul Emniyetinin telsizi, ekiplere sürekli anonslar yapıyordu. Bu anonslardan birisi, afiş yapıştıranların silahlı olduğunu, çeşitli semtlerde polise ateş açabileceğini söylüyor, polis memurlarını sürekli yalan haberle tahrik ediyor, afiş yapıştıranlara karşı kinlendiriyordu. Bu anons, polis memurlarını da can korkusuna düşürdü. Polislerin gençlerin üzerine saldırmasını sağladı. Zaten olayı düzenleyen «meçhul» merkezin ve telsizde bu yayını yapan kişinin istediği de buydu. Telsizin bu yayınına, polisin yanında bulunan, olayı izleyen gazeteciler, polis memurları, gözaltına alınan gençler tanıktır.

Şimdi soruyoruz :

- Bu telsizin başında kim vardı?
- Polisi yasal hiç bir suç unsuru taşımayan, dergi duyurusu niteliğinde bir afişleme yapan gençlere karşı kışkırtan, saldırıya geçiren kimdi?

İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün bu telsizi, «silahlılar», «Polise ateş açtılar» derken, bu yalanı yayarken, gözaltına alınanların hiçbirinde en ufak bir suç aleti çıkmadı. Polise tek kurşun atılmadı. Yargıç karşısına çıkarılan gençlerin tümü serbest bırakıldı. Bir teki için dahi tutuklama bahanesi bulunamadı.

Gözaltına almalar, baskılar diğer il ve ilçelerde de sürdü gitti. Ankara'da 23, Eskişehir'de 12, Diyarbakır'da 15, Çaycuma, Batman, Kırşehir ve diğerlerinde toplamı 250'ye yakın genç saatlerce, günlerce gözaltında tutuldu, dövüldü, hırpalandı.

TEPKİLER YOĞUNLAŞIYOR

Polisin **Savaş Yolu**'na karşı giriştiği bu saldırı demokratik kamuoyundan tepki gördü. İstanbul'da 14 demokratik kitle örgütü Başbakan'a ve İçişleri Bakanı'na bir telgraf çekerek saldırıyı nefretle kınadıklarını belirttiler.

İstanbul'da 25 demokratik kitle örgütü basına yaptıkları ortak açıklamada afiş yapıştıranlara 11 değişik bölgede polislerin ateş açtığını, ancak bu tür saldırıların ilerici-devrimci örgütleri yıldıramayacağını bildirdiler.

Bu arada afiş yapıştıran ilericileri gözaltına alan polisleri uyaran iki avukat da tartaklandı, iki avukat ise gözaltına alındı. Olayı İstanbul Barosu protesto etti. Avukatlar, bu polisler hakkında dava açtılar.

Çeşitli il ve ilçelerdeki demokratik kitle örgütlerinden, kişi ve kuruluşlardan **Savaş Yolu**'na baskıları protesto eden mesajlar geldi. **Savaş Yolu**'nun çevresinde daha ilk sayısında büyük bir dayanışma örüldü.

Ancak, bütün bunlar olup biterken, yetkililerin, özellikle İçişleri Bakanı'nin nerelerde olduğu, ne iş yaptığı önemli bir sorudur. Yasal bir eylem, bir gazetenin

duyurusu, hiçbir suç unsuru taşımayan afişlemesi zorbalıkla engellenmiş, engellenmekle kalmamış en ağır baskılarla karşılaşmıştır.

İçişleri Bakanı, en üst sorumlu olarak bu olayın hesabını vermek, suçu engellemekle görevli oldukları halde suç işleyen polisler hakkında kovuşturma açmak zorundadır.

Savaş Yolu bu yasa dışı, demokrasi dışı baskıların suçlularının takipçisi olacak, susup, ellerini bağlayıp, «ne yapalım bir yanlışlık olmuş» türünden geçiştirmelere, veya işi unutturma tavırlarına karşı vargücüyle savaş verecek, demokratik hak ve özgürlüklerin korunması ve genişletilmesi uğrundaki görevlerini yerine getirecektir.

İstanbul Barosu'nun protestosu

İstanbul'da **Savaş Yolu**'nun afişini yapıştırırken saldırıya uğrayanların avukatlarının da gözaltına alınması ve kötü işlemlere uğratılması üzerine, İstanbul Barosu bir açıklama yapmış ve olayı protesto etmiştir.

Basın açıklamasında, İstanbul Barosu avukatlarından Atilla Coşkun'un vekili olduğu İlerici Gençler Derneği İstanbul Bölge Sekreterliğinin polis tarafından aranmak istenmesi üzerine, aramada bulunmak için derneğe geldiği, ancak burada polisler tarafından diğer avukat arkadaşlarıyla birlikte tartaklandığı, bununla da kalınmayarak yüzüne bir yumruk atıldığı, makineli tabanca dipçiği ile omuzuna, sırtına vurulduğuna yer verilmiş; Avukat Mustafa Aydın ve Avukat Hüseyin Aydın'ın ise hukuk danışmanı oldukları **Savaş Yolu** dergisinin afişlemesinin engellenmesi sırasında savunma görevlerini yaparken hakarete uğradıkları, polis tarafından ölümle tehdit edildikleri ve gözaltına alındıkları bildirilmiştir.

Basın açıklamasında İstanbul Barosu şu görüşe yer vermiştir:

«Savunma hakkı, gerek Anayasamız, gerekse ülkemizin taraf olduğu İnsan Hakları Sözleşmelerinde, temel insan hakları arasında gösterilir. 1136. sayılı Avukatlar Yasası'nın 2. maddesi «adli mercilerle (polisin de içinde bulunduğu) tüm resmi daireleri, avukatlara görevlerinin yerine getirilmesinde yardımcı olmakla» yükümlü kılmaktadır... Buna aykırı davranışlar ve avukatların uğratıldıkları saldırı ve gözaltına alınma işlemleri suç oluşturur. Bu bakımdan üyemiz avukatların uğradıkları haksız işlemleri İstanbul Barosu olarak şiddetle protesto ediyoruz. Ayrıca İçişleri Bakanlığı ve Cumhuriyet Savcılığını, meslekdaşlarımıza uygulanan ve suç oluşturan eylemleri yapan polisler hakkında kovuşturma ve soruşturma yapmaya çağırıyoruz.»

köyl

Marmara KÖY-DER Genel

Hedef:

Marmara Bölgesinin yoksul, az ve orta topraklı köylülerini bünyesinde toplayan, onları örgütlü mücadeleye hazırlayan Marmara Köylüleri Dayanışma Derneği (Marmara KÖY-DER) Olağan 1. Kongrelerini topluyor.

Marmara Bölgesi köylülerinin tek kitle örgütü olan derneklerinde Marmara köylüleri ilk kez kongre havasını yaşadılar. Merkez Şube Kongresi'nde Keles Davutlar Köyü temsilcisi Selim Angış olayı kendi dili ve anlayışıyla Kongrede şöyle dile getirdi: **«Arkadaşlar niye çekiniyorsunuz? Burası bizim, kendimizin. Dertlerimizi, kederlerimizi anlatalım. Anlaşalım. Hep biraraya neye geldik? Birliğimiz önemli. Benim önerim, bundan sonra da biraraya gelme meselemizi çözelim. Mesela Şube Başkanları hiç olmazsa 3-4 ayda bir biraraya gelip tartışsınlar, fikir alışverişi yapsınlar. Dertlerimiz böyle hallolur.**

İnegöl Kurşunlu Köyü temsilcimiz Bekir Sözer ise söz alarak daha da can alıcı noktalara yaklaştı. **«İşçiler var arkadaşlar, biraraya gelmişler, sömürüye baskıya karşı durmuşlar. Sendika kurmuşlar. Hem de çok uzak zamandan beri mücadele etmişler, ediyorlar. Biz de biraraya geldik, aynı yoldan geçmek istiyoruz. Çünkü düşman bir, amaç bir. Acemiyiz belki ama bize ışık tutacak işçi kardeşlerimizin mücadeleleri var. Onlarla bir olduk mu artık bizi kimse korkutamaz, durduramaz.»**

Balıkesir Bölgesinden Erol Bulut bölge selâmını getirdiğini söyledikten sonra mevsimlik tarım işçilerinin sorunlarını anlattı. Çıkış yolunu birleşmede ve mücadelede gördüğünü söyledi.

Büyük Kongreye varmak için Şube Kongreleri arka arkaya tamamlandı. Yenişehir Fethiye, Gemlik Kurşunluk, İznik Müşküre ve Merkez Şubeleri yeni Yönetim, Denetleme ve Genel Merkez Kongresi delegelerini seçtiler.

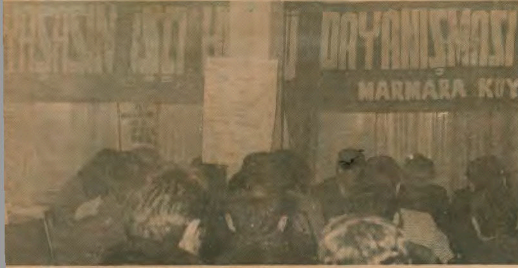
Tüm Şube Kongrelerinde, Büyük Kongrede görüşülmek üzere öneriler hazırlandı, kararlar alındı. Şubeler tarafından Kongreye sunulacak önerilerden dikkati çekenler şunlardı:

- **İşçi-köylü dayanışmasının, işçi köylü bağlaşıklığına yükseltilmesi.**
- **Tekellere karşı savaşta ulusal güçlerin safında, işçi sınıfının yanında mücadeleye daha aktif katılmak.**
- **Kardeş örgüt Ege KÖY-DER'le birlikte başta KOY - KOOP olmak üzere köylülüğün ekonomik ve demokratik örgütleri ile ilişkileri geliştirmek, işbirliği yapmak.**
- **Örgütlülüğün göstergesi olan aidat sorununa önem vermek, örgüt disiplinini sıkı tutmak.**
- **Daha yığınsal, daha örgütlü KÖY-DER için inatla, yılmadan çalışmak.**

erden şehirlerden

(urulu toplanıyor

İşçi-köylü bağlaşıklığını güçlendirmek

Marmara KÖY-DER Merkez Şube Kongresi

Balıkesir Orman Tamirhanesi işçileri sendikalarını seçtiler

Balıkesir'de Orman Tamirhanesi işçileri ne zamandır MHP yanlısı Türk Metal Sendikasından el-aman demişler, iki yıldır bu sendikanın başındakilerin her türlü düzenbazlığı ve baskısı altında ezilmişlerdi. Nihayet çevrelerindeki sarı çemberi kırdılar.

Balıkesir'den verilen habere ve Maden-İş 13. Bölge Temsilcisi Özcan Pekşen'in basın duyurusuna göre, işçiler, tüm engellemelere ve baskılara rağmen, Balıkesir Noterliğine giderek özgür iradelerini kullandılar. Noter huzurunda Türk Metal Sendikasından ayrılarak Maden-İş'e geçtiler. Şimdi yetki prosedürünün tamamlanması için Bölge Çalışma Müdürlüğü'nün kararı bekleniyor.

Maden-İş 13. Bölge Temsilcisi yaptığı açıklamada, işçilere oynanan oyunların bir bölümünü şöyle aktarıyor:

«İşçilerin kışlık yakacak ihtiyaçları olan odun ücretlerini on ster üzerinden peşin alıp, işçilere sekiz ster odun verenler, işçi başına iki ster odunu bir kenara ayıranlar; kışın ortasına gelindiği halde, işçilerden odun parası alıp, çoğu işçiye daha bir kucak bile odun vermemiş olanlar, soygun çeteleri işçilere hesap vereceklerdir. İşçiye inancı olmayan, orman tamirhanesi işçilerini iki yıldan beri köle gibi görüp sırtlarını ağababalarına dayayıp, kendi şahsi çıkarları için işçilerin ekonomik ve demokratik haklarına peşkeş çekenlerden Orman Tamirhanesi işçileri hesap soracaklardır.»

İsparta'da bir uzun grev var duydunuz mu?

İsparta'da Belediyeye bağ... işyerlerinde başlatılan grev ...5 Temmuz'dan buyana sü...üyor. Belediye Başkanı **Do...an Kımıllı**'nın uzlaşmaz ta...ır içinde olduğunu bildiren ...endika ve işçiler, grevlerini ...ürdürürlerken, pekçok yön...en baskılar altında kalıyor...ır.

Önce yerel basın, grevdeki ...çilere yalan ve iftira dolu ...r saldırı başlattı. Daha son...., ESOT'a bağlı işyerinden ...azı otobüs şoförleri kandı...larak ve satın alınarak, iş... olmayan personel de işçi ...atüsünde gösterilerek o...şturulan 95 kişilik bir grup ...parta İş Mahkemesine baş...ırdurtuldu ve mahkemeden, sözde işçilerin grevi istemedikleri gerekçesiyle **«Otobüs İşyerlerinde işe başlanması»** yönünde karar alındı. Bunun üzerine de Vali, grevin kaldırılması için polise yetki verdi. Polis ÜGD'li ve Hür Genç'li saldırganları da yanına alarak grevcilere saldırdı.

Isparta Belediyesi grevci işçileri

Bütün bu engellemelere rağmen Genel-İş Başkanı **Ali Şükrü Balaban** ve işçiler gerilemiş değiller. **«Direneceğiz, hakkımızı alacağız»** diyorlar.

Değerli okurlarımız

Köylerden, şehirlerden haberler gelmeye başladı. Savaş Yolu'nun çeşitli bölgelerdeki muhabirleri de bölge haberlerini gönderiyorlar. Ancak, bu sayıda da izleyebileceğiniz gibi, haberler elimize oldukça geç gelmekte. Oysa bir yürüyüşün, bir eylem birliğinin, bir sorunun, bir olayın, bir baskının haberinin Savaş Yolu'nun eline en kısa zamanda, adeta günü gününe geçmesi gerek. Çünkü gazetemiz haftalık bir gazetedir ve elimize her hafta Çarşamba akşamına kadar geçmeyen haberlerin o hafta Pazartesi çıkacak Savaş Yolu'nda yeralması teknik nedenlerle olanaksızdır. Böylece köylerden, şehirlerden bize gelenler, bazan oldukça eski olayların haberi olmaktadır. Bunun sakıncaları ortadadır. Bu bakımdan haberleşmemizi hızlandıralım, haberi olayın hemen ardından, sıcağı sıcağına yazıp gönderme alışkanlığı edinelim. O zaman yolumuzda daha güvenli ve daha hızlı adımlarla ilerleyeceğiz.

savaş yolu

Çaycumalı kadınlar kreş için Belediye Başkanı'na başvurdu

İlerici Kadınlar Derneği Şube yöneticilerinden Gülten Özyurt'un başkanlığında kalabalık bir İKD'li grup, çocuklarıyla beraber 15 Aralık 1978 günü Belediye Başkanı Kenan Aydın'ı ziyaret ettiler.

Belediye Başkanı Aydın, ilerici kadınların ziyaretini memnunlukla karşıladı, kreş istemlerini yerine getireceğine söz verdi.

Çaycuma Belediyesi'nin en geç 1979 yılının Eylül - Ekim aylarına kadar ilçede kreş açması bekleniyor. Belediye Başkanı Kenan Aydın, ayrıca bakanlıkla da görüşeceğini, konuyu bakanlığa da getireceğini söyledi.

İKD Çaycuma Şubesi'nin girişimiyle, belediyenin de destek ve yardımıyla başlanan kreş çalışmaları, ilçedeki çalışan kadınlar tarafından sevinçle karşılandı.

BMC'de baskı sürüyor

İzmir'de kurulu BMC işyerinde çalışan bir grup işçi, işyerinde ardı arkası kesilmeyen baskıları şöyle anlatıyorlar:

«BMC'de çalışan çıraklar üzerinde geçtiğimiz günlerde yeni baskılar uygulamaya konuldu. Bayramdan evvel Sigorta Hastahanesinden istirahat alan bir çırak arkadaşımız, istirahat parası almak için hastaneye gittiğinde, sigortasının iptal edildiği söylenerek istirahat parası verilmedi.

BMC patronu, olayı sigortanın üstüne yıkmaya kalktı. Hatta SSK'yı mahkemeye verdiğini bile iddia etti. Bunun üzerine bir sigorta müfettişiyle ilişkiye gecen işçiler, olayın SSK tarafından değil, işyeri yetkilileri tarafından düzenlendiğini öğrendiler.

Ekim 1977'de işyerinde yapılan tensikatla başlayan baskılar, hızını keseceğine ağırlaşarak sürüyor. Buna karşılık BMC işçileri tüm güçlerini biraraya toplayarak savaşmaya kararlılar.»

posta kutusu

Bu mektubu yazarken henüz Savaş Yolu elimize geçmemişti. Nasıl bir gazete olacağını bilmiyorum. Ama bizden haber vermelidir, bizim sorunlarımızı yansıtmalıdır diyorum. Çevremizde gazeteleriyle, radyosu, televizyonuyla bir ağ örülmüş gibi. Sesimizi soluğumuzu çıkaramıyoruz. Ne verilse de yutmak zorunda kalıyoruz. Birkaç bin satan, fraksiyon yayınları bir yana, ortada hâlâ sol diye bilinen ne idüğü belirsiz Aydınlık Gazetesinden başka birşey yok. Bu durumda **Savaş Yolu**'na büyük iş düşüyor. Başaracağınıza inanıyorum.

Sait Mollagül
İşçi - İzmir

□

Savaş Yolu'nun ilk sayısını daha görmeden, gazetelerde dergi üzerindeki baskıların haberini okuduk. Şimdiye kadar, bir dergi afişlemesi sırasında böyle şeyler olmuş muydu hiç. İstanbul'da polisin elinden kurtarılıp asılabilmiş afişleri görünce bir kere daha hayret ettik. Bu afişlerin neresi suç? Bu afişlerde polisi böyle kırmızı görmüş boğaya döndüren ne var. **«İşçi sınıfının, emekçi halkın örgütlü gücünün sesi»** diye yazdığına mı bozuluyorlar. Doğrudur, burjuvazinin, gericilerin, faşistlerin değil birkaç yıl, elli yıldır bütün çabaları örgütlenmeyi engellemeye yönelmiyor mu?

Savaş Yolu'nun savaşı zorlu ve yiğit olacağa benzer. Bu savaş senin de, benim de savaşımız. Yanındayız **Savaş Yolu.**

Duran Kabaca
İstanbul

□

Savaş Yolu henüz bizim buralara gelmedi. Ama arkadaşlardan duyduk. Duyunca da «bize ne gerek» diye kendi aramızda konuştuk. Anadolu'nun kasabaları öyle İstanbul'a, Ankara'ya pek benzemez. Gazeteler var, televizyon var ama, bir haberin aslını öğrenene kadar haftalar, bazan aylar geçer. **Savaş Yolu**'nda tartıştığımız konulara cevaplar bulmak istiyoruz. Bir de, maocusu, maceracısı üstümüze geldi mi, onlara karşı doğru bilgilenmek, sağlam bilgilenmek istiyoruz. Biz doğru olduğumuzu biliyoruz ama her zaman doğru olduğumuzu açıkaçık, inandırıcı biçimde anlatamadığımız oluyor. **Savaş Yolu**'ndan bu yüzden beklediğimiz çok şey var. **Savaş Yolu**'na arkadaşlar adına da başarı diliyorum.

7 Arkadaşı adına
S. Ali Nura - Merzifon

haftanın hatırlattığı...

SSCB 30 Aralık 1922'de kurulmuştu

«HALKLARIN ZİNDANI»NDAN «HALKLARIN KARDEŞLİĞİ ÜLKESİ»NE

Türkistan'dan Polonya'ya, Çin'den Sibirya'ya, Karadeniz'den Baltık Denizi'ne uzanan Çarlık Rusyası'na «halklar zindanı» adı verilirdi. Bu uçsuz bucaksız topraklar üzerinde, yüzlerce ulus, halk, etnik grup yaşardı. Bir zamanların bu «halklar zindanı», bugün 15 Birlik Cumhuriyeti, 20 özerk cumhuriyet, 8 özerk bölge ve 10 Ulusal Yerleşme'den oluşan 130 ayrı dil konuşulan, 5 ayrı alfabe kullanılan bir **halkların kardeşliği ülkesidir.**

30 Aralık 1922'de, Büyük Oktobr Devriminden beş yıl sonra toplanan Birinci Tüm-Rusya Sovyetleri Kongresi, Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği'nin (SSCB) kurulduğunu ilân etti. SSCB, kuruluşunda, Rusya Sovyet Sosyalist Federatif Cumhuriyeti, Ukrayna, Bielorusya Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri ve Azerbaycan, Ermenistan, Gürcistan'dan oluşan Kafkasötesi Sovyet Sosyalist Federatif Cumhuriyeti'nden oluşuyordu. SSCB'nin ilk Anayasası 31 Ocak 1924'de kabul edildi. Ve tarihteki bu ilk yepyeni tipteki sosyalist devletin, bağımsız ve özerk cumhuriyetlerin bu sosyalist birliğinin sağlam temelleri atıldı. Daha sonra, toplumsal-ekonomik gelişme süreci içinde SSCB'ye 1924 sonbaharında Özbek, Türkmen Cumhuriyetleri katıldı. 1929'da Tacikistan Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti kuruldu, 1936'da Kazakistan ve Kırgızistan özerk Cumhuriyetleri Birlik Cumhuriyetleri arasına girdi. Aynı yıl, daha önce Birlik'te bir federasyon içinde yer alan Ermenistan, Azerbaycan ve Gürcistan bağımsızlık kazanıp Birliğe üç ayrı Cumhuriyet olarak katıldılar. Moldavya, Letonya, Letvanya ve Estonya'nın SSCB'ye katılmaları ise 1940'da gerçekleşti. Tüm bu süreç boyunca ulusal grupların ekonomik ve siyasal „elişmeleri bunların her birinin yeni özerk Cumhuriyetler, özerk bölgeler ve ulusal yerleşmeler biçiminde SSCB bütünlüğüne katılmalarıyla sonuçlandı.

Sovyet halklarının ve uluslarının birleşme hareketi, tarih içinde şu aşamalardan geçerek gerçekleşti :

- Tüm ulusların emekçilerinin sosyalist devrimin utkusu ve Sovyet iktidarının kurulması yolundaki birliği;
- Sovyet Cumhuriyetlerinin, devrimci kazanımların iç ve dış düşmana karşı korunması için askersel-politik bağlaşıklığı;
- Cumhuriyetlerin, halk ekonomisinin kurulması ve korunması yolunda tüm kaynakları seferber etmek amacıyla askersel-ekonomik bağlaşıklığı;
- Cumhuriyetlerin, uluslararası arenada emperyalist güçlere karşı, Sovyetler ülkesinin bütünlüğü ve tek tek halklara ve uluslara emperyalizm ve Çarlık tarafından takılan boyundurukların kollektif olarak kırılması için diplomatik bağlaşıklığı;
- Cumhuriyetlerin, Lenin'in öngördüğü biçimde, sosyalist bir temel üzerinde bir federasyonda birleşmeleri ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ni oluşturmaları.

EMPERYALIZM VE İŞBIRLİKÇİLERİ YALANLAR VE BOŞ HAYALLER PEŞİNDEDİR

SSCB'nin kuruluşunun 56. yılında, emperyalizm, burjuvazi ve maoculuk, antisovyet propaganda ve yalanlarını yine yoğunlaştırıyor. Tacikistan Cumhuriyeti'nde bir ayaklanma olacağı yolundaki CIA patentli bir uydurma «haber», tüm dünya basınına, Tacikistan'da halkın ayaklandığı biçiminde yansıtıldı. Hatta bazı gazetelerde, ülkede yapılan törenlerden birinden alınmış bir fotoğraf da «ayaklanma fotoğrafı» olarak boy gösterdi. Yine aynı günlerde, İran'daki kargaşadan yararlanılarak İran Azerbaycan'ında bir Azerbaycan Cumhuriyeti kurulacağı söylentileri de yaygınlaştırıldı. Amacın, bu bölgenin Azerbaycan Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'ne karşı emperyalist ve maocu ajanların üssü olarak kullanılması olduğu açık.

Oysa bugün SSCB, ulusal sorunu marksizm-leninizmin ışığında, işçi sınıfının gösterdiği yolda en mükemmel çözüme ulaştırmış durumdadır. SSCB içinde tüm uluslar, tüm halklar, bağımsızlıklarını koruyarak, kültürel miraslarını geliştirerek, kendi dil ve alfabelerini benimseyerek, Birliğin tüm olanaklarından yararlanıyorlar. Bunun sonucunda, toplumsal-ekonomik alanda sürekli bir gelişme içindeler. Bu gelişmenin meyveleri alındıkça birlik ve ulusların kardeşliği daha da pekişiyor.

İşte bu yüzden, emperyalizmin ve işbirlikçilerin SSCB'ye karşı yönelttiği propagandanın ana temalarından biri de, Rusya Cumhuriyeti'nin diğer tüm Cumhuriyetler üzerinde egemenlik kurduğudur. Emperyalizmin ve burjuvazinin kalemşörleriyle maocuların Sovyetler Birliği yerine sürekli bilinçli olarak «Rusya» demelerinin altında yatan neden de budur. Ancak bu yaygara da bugünkü Sovyet gerçeği ve somut verilerin ışığı altında artık kimseleri kandıramaz olmuştur. Sovyet Sosyalist Cumhuriyetlerinin SSCB'ye dahil olduktan sonra ekonomik, kültürel, toplumsal alanda katettikleri yol ölçülemeyecek kadar fazladır. Bu Cumhuriyetlerin hemen hemen tümünde ekonomik gelişme büyük ivme kazanmış, özellikle Orta Asya, Türkistan, Sibirya bölgelerinde okur yazarlık oranı yüzde 1 civarından yüzde 100'e çıkmış. Cumhuriyetlerin her biri bugün sadece SSCB'de değil dünyada sayılı ekonomik güçler haline gelmişlerdir. Ekonomik ve doğal kaynaklar bakımından daha geri Cumhuriyetlerin gelişmeleri de ancak Birlik sayesinde ve Rusya, Ukrayna gibi çok geniş topraklara ve doğal zenginliklere sahip Cumhuriyetlerin büyük yardımlarıyla olmuştur.

Zaten bugün Sovyet gerçeğiyle karşılaşanlar bu olguyu şaşmaz bir biçimde gördüklerindendir ki, emperyalizm, işbirlikçileri ve maocular, şimdi ulusları kışkırtmak ve dünya ölçüsünde antisovyet propaganda sürdürmek için yalan «haber»ler de dahil, yeni yöntemler denemektedirler.

Emperyalizm ve işbirlikçileri, ulusal ayrılıkları körükleyerek devrimleri, ulusal kurtuluş savaşlarını ve toplumsal ilerleme yolundaki adımları geriye saydırmanın peşindedir.

Bugünkü koşullarda bu amaç SSCB için ne kadar geçerli olabilir? Halkların ve ulusların kendi yazgılarını belirlemelerine temel olan Oktobr Devrimi'nin 61. yılı da geride kaldı. SSCB insanları artık komünizmi kurma yolunda dev adımlarla ilerliyorlar. Üretici güçlerin bu gelişme düzeyine uygun olarak yeni Anayasalar yürürlüğe girdi. Artık Sovyetler Birliği'nde proletarya diktatörlüğünden değil tüm **halkın devletinden** söz ediliyor.

Bu terim ve kavram, sosyalist ulusların çabalarını tek bir yola, çok uluslu beraberliğin yepyeni ve daha üst bir aşamasına yönelttikleri anlamına da gelmektedir. Tüm ülkenin sanayileşmesi, tarımın kollektifleşmesi, kültür devrimi, uluslar sorununun çözümlenmesi, işçi sınıfı-emekçi köylülük-halk aydınları bağlaşıklığının pekişmesi, köy ile kent, kafa emeği ile kol emeği arasındaki ayrımın giderek aşılması sonucunda Sovyetler Birliği'nde yaşayanlar, yeni bir insan topluluğu oluşturma yolundalar.

Emperyalizm ve işbirlikçileri, işte bu gerçeği anlayamıyor yada saptırmak istiyor. Marksizm-leninizm temeli üzerindeki bu gelişmeyi, bu kaynaşmayı, bu bütünleşmeyi yanlış hesaplıyorlar.

Bu nedenle, gerçek sosyalizmin olanaklarını algılayamayan emperyalizmin, işbirlikçilerinin, maocuların hayalleri boşunadır!

